

THEMATISCH TOEZICHT

THEMATISCH TOEZICHT DOOR HET CONTROLEORGAAN OP DE
POLITIONELE INFORMATIE INZAKE DE INZET VAN PRIVATE
BEWAKINGSAGENTEN VOOR DE CAMERABEWAKING VAN HET
CELLENCOMPLEX DOOR EEN POLITIEZONE IN VLAAMS-
BRABANT

Publieke versie

Referte: DIO24006

CONTROLEORGAAN OP DE POLITIONELE INFORMATIE

INHOUDSOPGAVE

1. INLEIDING

2. DE BEVOEGDHEDEN VAN HET CONTROLEORGAAN OP DE POLITIONELE INFORMATIE

3. OPZET VAN HET TOEZICHT EN METHODOLOGIE

3.1. De relevante stukken van het COC

3.2. De relevante stukken van de PZ Vlaams-Brabant (volgens nummering van de politiezone)

4. ONDERZOEKSBEVINDINGEN

4.1. T.a.v. de vaststellingen van het COC en de argumenten en antwoorden van de PZ

4.1.1. Het *Triplex Helix* Project en de motivering van de politiezone

4.1.2. De omvang van de opdracht van de private bewakingsagent

4.2. Ten aanzien van de rechtsgrond

5. HET JURIDISCH KADER MET BETREKKING TOT HET CAMERAGEBRUIK

5.1. De politionele verwerkingen

5.1.1. De verwerkingsverantwoordelijke

5.1.2. De verwerker

5.1.3. De begrippen "*persoonsgegevens*", "*verwerking*" en "*bevoegde overheden*"

5.1.4. Toegepast op de verwerkingen door de politiediensten

5.2. Aantonen van een rechtsgrond in hoofde van de politiedienst ('bevoegde overheid')

5.3. De regeling van het cameragebruik door de politiediensten

5.3.1. Algemeen

5.3.2. Het cameragebruik in het politiegebouw

5.4. De uitoefening van politiebevoegdheden en politionele verwerkingen

5.5. Het gebruik van camera's in het kader van de wet private veiligheid

5.6. Met betrekking tot de taken uitgevoerd door de bewakingsagenten van de firma x

6. BEOORDELING

6.1. Met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens

6.2. Met betrekking tot de plaatsen die door artikel 115, 3°, b) Wet private veiligheid worden geïdificeerd

6.3. De verwerkersovereenkomst tussen de PZ Vlaamse Brabant en de firma X

7. CONCLUSIE

8. DE INWERKINGTREDING VAN DE CORRIGERENDE MAATREGELEN

INVENTARIS VAN DE STUKKEN

Dit rapport betreft een publieke versie van het toezichtonderzoek. Dit betekent dat het niet of niet noodzakelijk alle elementen of passages bevat die vermeld worden in het basisrapport dat de bestemmingen wordt gericht. Sommige elementen of passages zijn weggelaten of werden geanonimiseerd. Daar kunnen diverse redenen voor zijn, zowel van wettelijke aard of omwille van opportuniteitsmotieven: het niet openbaren van politionele technieken of tactieken, het geheim van het onderzoek, het beroepsgeheim, het feit dat een tekortkoming inmiddels werd verholpen, enz. ...

1. INLEIDING

1. In het raam van zijn toezichthoudende bevoegdheden heeft het Controleorgaan op de politionele informatie ('Controleorgaan' of 'COC') beslist een thematisch toezichtonderzoek te verrichten bij de politiezone (PZ) Vlaams Brabant¹ met betrekking tot het gebruik van diensten van een bewakingsonderneming voor, in het kader van de bewaking van (de infrastructuur van) het cellencomplex, in het bijzonder het in *real time* bekijken van camerabeelden van de opsluitingscellen van de PZ Vlaams Brabant.

Onderhavig rapport met erin vervatte beslissingen heeft betrekking op de onderzoeksbevindingen van dit toezicht.

2. DE BEVOEGDHEDEN VAN HET CONTROLEORGAAN OP DE POLITIONELE INFORMATIE

2. De wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (WVG of Wet Gegevensbescherming)² heeft het Controleorgaan hervormd tot onder meer een volwaardige toezichthoudende autoriteit, bovenop de bestaande controlerende bevoegdheden inzake politionele informatiehuishouding zoals voorzien in de Wet van 5 augustus 1992 op het Politieambt (WPA). In artikel 71 § 1 en de titels 2 en 7 WVG worden de opdrachten en de bevoegdheden van het COC omschreven. Daarin wordt tevens verwezen naar de controleopdrachten vervat in de artikelen 44/1 tot en met 44/11/14 WPA inzake de informatiehuishouding van de politiediensten. Op die manier heeft het Controleorgaan een toezichthoudende en een controlerende opdracht. Dit betekent dat, naast privacy en gegevensbescherming, het COC ook aandacht heeft voor elementen als efficiëntie en effectiviteit van de informatiehuishouding en het politieoptreden. Het COC heeft op grond van bovenstaande regelgeving derhalve een algemene toezichtsbevoegdheid op alle operationele en niet operationele (persoons)gegevensverwerkingen door de GPI.

Wat de controleopdracht betreft, is het Controleorgaan belast met de controle van de verwerking van de informatie en de gegevens bedoeld in artikel 44/1 WPA, met inbegrip van deze ingevoegd in de gegevensbanken bedoeld in artikel 44/2 en elke andere opdracht die haar door of krachtens andere wetten wordt verleend.

Het Controleorgaan is in het bijzonder belast met de controle van de naleving van de regels inzake de rechtstreekse toegang tot de Algemene Nationale Gegevensbank (ANG) en de rechtstreekse bevraging ervan, alsook van de naleving van de in artikel 44/7, 3^e lid WPA bedoelde verplichting, voor alle leden van de politiediensten, tot voeding van deze gegevensbank.

Het Controleorgaan gaat door middel van onderzoek naar de werking na of de inhoud van de ANG en de procedure voor de verwerking van de daarin bewaarde gegevens en informatie overeenkomen met de artikelen 44/1 tot 44/11/14 WPA en met hun uitvoeringsmaatregelen.

In het raam van het gebruik van niet-zichtbare camera's fungeert het Controleorgaan als een soort "BAM"-commissie³. Overeenkomstig 46/6 van de WPA moet elke toestemming en verlenging voor niet-zichtbaar gebruik van camera's in de gevallen bedoeld in artikel 46/4 worden meegedeeld aan het Controleorgaan, behalve wanneer het gebruik van

¹ Politiezone in de provincie Vlaams Brabant bestaande uit ...

² BS, 5 september 2018. Deze wet bevat tevens bepalingen die uitvoering geven aan Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van de Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), hierna de AVG, en de Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad (hierna de Richtlijn politie-justitie of LED (*Law Enforcement Directive*)).

³ BAM staat voor 'Bijzondere Administratieve Methoden'.

camera's wordt uitgevoerd onder het gezag van een magistraat. Daarbij moet het Controleorgaan onderzoeken of voldaan is aan de voorwaarden voor de beslissing, de verlenging of de uitvoering van de maatregel.

Daarnaast neemt het Controleorgaan kennis van klachten en beslist het over de gegrondheid ervan⁴. De leden en de personeelsleden van het Controleorgaan⁵ beschikken over onderzoeksbevoegdheden en vervolgens kunnen of moeten, naast verzoeken en aanbevelingen, door het directiecomité van het COC ook corrigerende maatregelen worden genomen⁶, wanneer inbreuken worden vastgesteld op de toepasselijke regelgeving.

Het Controleorgaan is, ten aanzien van de politiediensten, de Algemene Inspectie van de federale politie en lokale politie (afgekort 'AIG') zoals bedoeld in de wet van 15 mei 2007 "*op de Algemene Inspectie en houdende diverse bepalingen betreffende de rechtspositie van sommige leden van de politiediensten*" en de Passagiersinformatie-eenheid (hierna afgekort 'BELPIE') bedoeld in Hoofdstuk 7 van de wet van 25 december 2016 "*betreffende de verwerking van passagiersgegevens*" tevens belast met het toezicht op de toepassing van Titel 2 van de WVG en/of de verwerking van persoonsgegevens zoals bedoeld in de artikelen 44/1 tot 44/11/14 van de wet op het politieambt en/of elke andere opdracht die haar krachtens of door andere wetten wordt verleend⁷.

Het Controleorgaan is ingevolge artikel 281, § 4, van de algemene wet van 18 juli 1977 "*inzake douane en accijnzen*", zoals gewijzigd door de wet van 2 mei 2019 "*tot wijziging van diverse bepalingen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens*" ten aanzien van de Dienst Geschillen van de Algemene Administratie van Douane en Accijnzen bevoegd in het kader van de vorderingen gericht aan de BELPIE in fiscale materies.

Het COC is tot slot ook belast, in het kader van de dataretentie wetgeving, op grond van artikel 126/3 §1, 8^e lid van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie (hierna afgekort 'WEC')⁸, met de (al dan niet) validatie van de statistieken met betrekking tot het aantal strafbare feiten en de bewaringstermijn voor elk gerechtelijk arrondissement en elke politiezone in het kader waarvan het al zijn bevoegdheden uitoefent die hem zijn toegekend in titel 7 WVG. Het is daarnaast ook nog belast, in toepassing van artikel 42 § 3, 2de en 3de lid WPA met de controle van de vorderingen van de Cel Vermiste Personen van de federale politie tot opvraging van de gegevens met betrekking tot de elektronische communicatie betreffende de vermiste persoon⁹.

Tegen bepaalde beslissingen van het Controleorgaan staat binnen de dertig dagen een jurisdictioneel beroep open bij het Hof van Beroep van de woonplaats of de zetel van de eiser, die de zaak behandelt zoals in kort geding overeenkomstig de artikelen 1038, 1040 en 1041 van het Gerechtelijk Wetboek¹⁰.

3. OPZET VAN HET TOEZICHT EN METHODOLOGIE

3. Op 2 maart 2024 ontving het Controleorgaan een e-mailbericht van de korpschef van de PZ Vlaams Brabant waarbij het Controleorgaan in kennis werd gesteld dat de PZ Vlaams Brabant op 1 maart 2023 m.b.t. tot de bewaking van de infrastructuur van het cellencomplex samen met de firma X en de Universiteit X een "*Triple Helix Experiment*" was opgestart (stuk 1). Op 4 maart 2024 werd door het Controleorgaan ontvangstmelding gedaan en werd tegelijkertijd aangekondigd dat een toezichtonderzoek wordt opgestart (stuk 28).

Bij brief van 14 maart 2024 werd de korpschef van de PZ Vlaams Brabant in kennis gesteld dat het Controleorgaan had beslist om op woensdag 24 april 2024 bij de PZ Vlaams Brabant een plaatsbezoek te organiseren in verband met het door de politiezone opgestart "*Triple Helix Experiment*" (stuk 29).

⁴ Art. 240, 4° WVG.

⁵ Met name de personeelsleden van de Dienst Onderzoeken / Service d'Enquête (DOSE) en het secretariaat, zijnde juristen en ICT-deskundigen.

⁶ Art. 244 (onderzoeksbevoegdheden voor leden en personeelsleden) en 247 WVG (corrigerende maatregelen te nemen door het directiecomité (DIRCOM) van het COC).

⁷ Artikel 71 §1, 3e lid juncto 236 § 3 WVG.

⁸ Zoals gewijzigd door de wet van 20 juli 2022 betreffende het verzamelen en het bewaren van de identificatiegegevens en van metagegevens in de sector van de elektronische communicatie en de verstrekking ervan aan de autoriteiten (*B.S.*, van 8 augustus 2022).

⁹ In haar opmerkingen op het ontwerprapport verwijst de PZ Vlaams Brabant onder meer naar de adviserende en sensibiliserende taak van het COC (p. 2 Opmerkingen PZ Vlaams Brabant). De PZ gaat daarbij kennelijk voorbij aan de bedoeling en de opzet van het hoofdstuk 2 van dit toezichtrapport. Dit hoofdstuk betreft louter een opsomming in hoofdlijnen van de 'bevoegdheden' van het COC, en dus niet van zijn wettelijke taken, in het kader van het toezicht op de naleving van titel 2 WVG en de WPA door de bevoegde overheden vermeld in artikel 26, 7° WVP die onder het toezicht van het COC ressorteren.

¹⁰ Art. 248 WVG.

Bij brief van de korpschef van de PZ Vlaams Brabant van 26 maart 2024 werd de kennisname van het aangekondigd plaatsbezoek bevestigd en werd een genummerde inventarislijst van de stukken van de PZ Vlaams Brabant, die door het Controleorgaan werden opgevraagd, overgemaakt. In deze brief wordt tevens gepreciseerd dat het samenwerkingsverband met de firma X en de Universiteit X als het "Triple Helix Project" wordt aangeduid (stuk 30).

4. Het onderzoek verliep in drie fasen:

- een plaatsbezoek bij de PZ Vlaams Brabant, meer bepaald de politiepost X;
- het opmaken van een ontwerp van toezichtrapport dat aan de tegenspraak werd onderworpen;
- rapportering van de bevindingen en conclusies in een definitief toezichtrapport na afloop van en rekening houdende met de tegensprekelijke procedure.

5. Het plaatsbezoek op 24 april 2024 was drieledig en bestond uit:

- een bevraging over het gebruik van de diensten van een private bewakingsonderneming door de PZ Vlaams Brabant;
- een specifiek bezoek aan de plaats waar het cameratoezicht van het cellencomplex wordt uitgevoerd;
- op basis van de antwoorden op de vragen van de onderzoekers van het COC en de materiële vaststellingen, een vraagstelling aan de PZ Vlaams Brabant, namelijk de vraag naar de wettelijke basis voor het gebruik van bewakingsagenten voor het in *real time* bekijken van camerabeelden van de opsluitingsplaatsen (politiecellen) van de PZ Vlaams Brabant, politiepost X.

Op 7 juni 2024 werd door het COC aan de PZ Vlaams Brabant een bijkomende vraag gesteld m.b.t. verwerkingen vermeld in de bijlage 1 van de verwerkersovereenkomst tussen de PZ Vlaams Brabant en de firma X (stuk 31);

6. Op 3 juli 2024 werd het ontwerpverslag in prelectuur door het directiecomité van het COC (DIRCOM) goedgekeurd en op 3 juli 2024 overgemaakt aan de korpschef van de PZ Vlaams Brabant met het oog op het organiseren van de tegenspraak. Er werd aan de PZ Vlaams Brabant tot 6 september 2024 de mogelijk verleend om eventuele op – of aanmerkingen te maken op het ontwerp van toezichtrapport.

Bij brief van 16 augustus 2024 werd door de PZ Vlaams Brabant verzocht om de antwoordtermijn ter verlengen tot 4 oktober 2024.

Bij e-mail van het COC van 2 september 2024 werd de antwoordtermijn eenmalig verlengd tot 4 oktober 2024.

Op 3 oktober 2024 heeft het COC van de PZ Vlaams Brabant opmerkingen op het rapport in prelectuur ontvangen. Bij deze opmerkingen heeft de PZ tevens een aanvullend stuk gevoegd (stuk 33).

7. Hoewel het COC inhoudelijk kennis heeft genomen van alle door de PZ Vlaams Brabant aan het COC overgemaakte stukken, wordt in dit toezichtrapport alleen naar de voor dit toezichtonderzoek relevante stuknummers verwezen waarvan de inventaris als bijlage aan huidig rapport is gevoegd. Daarbij werd door het COC de nummering behouden die door de PZ Vlaams Brabant aan diens stukken werd toegekend.

Op de vraag van de PZ Vlaams Brabant waarom de overige stukken niet in beschouwing worden genomen¹¹, wordt, zoals tevens verder in dit toezichtrapport blijkt, geantwoord dat de niet in dit toezichtrapport vermelde stukken van de PZ Vlaams Brabant geen enkele impact hebben, noch kunnen hebben, op de bevindingen en conclusies van het toezichtrapport en daarom buiten beschouwing worden gelaten (en dus ook niet worden opgenomen in de inventaris van de stukken in fine van huidig rapport). Deze stukken zijn derhalve, voor de inhoud en conclusies van het toezichtonderzoek, niet ter zake dienend.

3.1. De relevante stukken van het COC:

- ...

3.2. De relevante stukken van de PZ Vlaams-Brabant (volgens nummering van de politiezone):

- ...

8. De elementen in dit rapport zijn dientengevolge enkel en alleen gebaseerd op de materiële vaststellingen tijdens het plaatsbezoek bij de PZ Vlaams Brabant en de relevante opmerkingen en/of toelichting van de politiezone en de voormelde en als bijlage geïnventariseerde stukken.

¹¹ Opmerkingen PZ Vlaams Brabant op het ontwerpverslag, p. 6.

4. ONDERZOEKSBEVINDINGEN

4.1. Ten aanzien van de vaststellingen van het COC en de argumenten en antwoorden van de PZ Vlaams Brabant

9. Uit de stukken van de PZ Vlaams Brabant, enerzijds, en de materiële vaststelling tijdens het plaatsbezoek bij de PZ Vlaams Brabant anderzijds, blijkt dat de politiezone gebruik maakt van de diensten van een private bewakingsonderneming, *in casu*, de firma X, voor het bewaken van het cellencomplex, met name de opsluitingsplaatsen (politiecellen) van de politiepost X van de politiezone middels het gebruik van camera's van de PZ Vlaams Brabant.

10. Uit de notulen van het politiecollege van ... blijkt dat "*het politiecollege akkoord (gaat) met de agendering op de politieraad van 22 december 2023 van de principebeslissing om gedurende één jaar een publiek-private samenwerking aan te gaan voor de bewaking van de infrastructuur van het cellencomplex, het vaststellen van een geraamd opdrachtbedrag en de wijze van gunnen*" (stukken 14 en 15).

11. Zoals de benaming doet vermoeden, bestaat het *Triple Helix* Experiment of Project (naar gelang de gebruikte benaming in de stukken van de politiezone) uit een samenwerking tussen drie partijen, *in casu* de PZ Vlaams Brabant (politie), de firma X (private onderneming) en de Universiteit X (academische wereld). Deze laatste kan in dit toezichtonderzoek buiten beschouwing worden gelaten nu uit de stukken van de PZ Vlaams Brabant blijkt dat de Universiteit X op geen enkele manier, direct noch indirect, in verband staat met hetzij de effectieve bewaking van de politiecellen noch in dat verband door de Universiteit X informatie en/of persoonsgegevens worden verwerkt (stuk 18), noch tot slot een juridisch standpunt heeft ingenomen rond de wettelijkheid van één en ander.

Er wordt ter zake voor de volledigheid, maar terzijde, opgemerkt dat artikel 44/11/10 WPA voorziet dat persoonsgegevens met het oog op de verwerking voor wetenschappelijke doeleinden aan de door de Koning aangeduide instellingen kan worden meegedeeld, maar er werd nog (steeds) geen uitvoeringsbesluit genomen zodat, in de huidige stand van de wet, door de PZ Vlaams Brabant in het raam van het *Triple Helix* Project überhaupt geen politionele gegevens (informatie en persoonsgegevens, zie verder) aan de Universiteit X (zouden) kunnen worden meegedeeld.

4.1.1. Het *Triplex Helix* Project en de motivering van de politiezone

12. Uit de stukken van de PZ Vlaams Brabant blijkt dat het project tot doel heeft om de "*infrastructuur*" van het "*cellencomplex*", waaronder de politiecellen, van de politiepost X door bewakingsagenten van de private bewakingsonderneming firma X te laten bewaken. Daarbij maken de bewakingsagenten gebruik van de vaste camera's van de politiezone die de politiecellen bewaken. Het betreft een 24/7 opdracht door bewakingsagenten van deze bewakingsonderneming.

13. Uit de stukken blijkt eveneens dat het toezicht op de personen die in de politiecellen worden opgesloten niet het hoofddoel zou zijn van de bewakingsopdracht van de bewakingsagent, doch het omvat in voorkomend geval het houden van toezicht op het welzijn van de opgesloten personen. Zodoende is de bewakingsopdracht tweeledig. Dat de bewakingsagent tijdens zijn bewakingsopdracht inzake de politiecellen onvermijdelijk op de camerabeelden ook personen te zien krijgt die in politiecel wordt opgesloten, wordt, aldus de politiezone, 'ondervangen' door de aanwezigheid van een zogenaamde *custody officer*, een politieambtenaar van de politiezone. De PZ Vlaams Brabant is zich er immers van bewust dat het bewaken van de opgesloten personen een verantwoordelijkheid is van de politiezone.

14. In dat verband wordt een onderscheid gemaakt tussen een politiecel die **wel** en een politiecel die **niet** bezet is (dus, een politiecel waarin wel of geen persoon is opgesloten). Een niet-bezette politiecel wordt aangeduid als een "*koude zone*" terwijl een politiecel die bezet is wordt aangeduid als een "*warme zone*". Het is de bewakingsagent niet toegestaan een "*warme zone*" (bezette politiecel) te betreden, tenzij bij hoge nood (stuk 18).

15. In wezen is de opstart van de samenwerking met de private bewakingssector beweerdelijk het gevolg van een aanhoudende personeelstekort bij de PZ Vlaams Brabant. Volgens de korpschef heeft het personeelstekort een significante impact op de inzetbaarheid van interventieploegen op het terrein en daardoor op de kwaliteit van de dienstverlening en de veiligheid van de leden van de politiezone en van de bevolking. Deze toestand noopt volgens de korpschef tot een afweging van belangen onder de volgende bewoordingen (letterlijke weergave): "*enerzijds tussen de*

wettelijke opdracht om als politiezone toezicht op de aangehouden te verzekeren, en anderzijds tussen het welzijn en de veiligheid van politieambtenaren op het terrein die in het gedrang komt doordat de minimumbezetting binnen de dienst Interventie niet gegarandeerd kan worden. De politiezone spreekt, bij monde van de korpschef, van een langdurige crisissituatie die niet langer veroorloofd mag worden" (stuk 16).

16. Op privaatrechtelijk vlak is de samenwerking met de firma X gebaseerd op het raamcontract ... – "Beveiliging en onthaalwerking" uitgaande van de PZ X. Het addendum aan de raamovereenkomst ... PZ Vlaams Brabant maakt integraal deel uit van het voormeld raamcontact (stuk 17).

4.1.2. De omvang van de opdracht van de private bewakingsagent

17. In een lokaal van de politiepost Halle van de PZ Vlaams Brabant bevindt zich een persoon die drager is van kledij van een bewakingsagent en zichtbaar een legitimatiebewijs van bewakingsagent op zich draagt. Hij identificeert zichzelf als een bewakingsagent van de firma X. Hij deelt aan de leden van het COC mee dat zijn taak strikt is afgebakend tot het in *real time* bekijken van de camerabeelden en hij dienaangaande een specifieke opleiding door de PZ Vlaams Brabant heeft gekregen. De PZ Vlaams Brabant voegt hieraan toe dat, zijn taak in eerste instantie beperkt is tot de bewaking van de "infrastructuur van het cellencomplex"¹².

18. Het COC stelde vast dat het werkstation van de bewakingsagent is afgescheiden van de werkplek van de politieambtenaren.

19. Er werd vastgesteld dat de camerabeelden van de politiecellen van PZ Vlaams Brabant in *real time* door de bewakingsagent worden bekeken. De bewakingsagent kan de beelden niet manipuleren noch retroactief opvragen. De private bewakingsagent kan de persoon in de politiecel zien maar heeft geen toegang tot de burgerlijke identiteit van de in de politiecel opgesloten persoon.

20. Er werd door de korpschef bevestigd dat de bewakingsagent in principe alleen de politiecellen bewaakt. Dat is dus ook het geval wanneer een politiecel bezet is, wat tijdens het plaatsbezoek werd vastgesteld. Er werd tevens vastgesteld, en door de korpschef bevestigd, dat de voor de opgesloten personen verantwoordelijke politieambtenaar als zodanig niet fysiek aanwezig is in het lokaal waar de camerabewaking van de politiecellen door de private bewakingsagent wordt uitgevoerd. De bewakingsagent kan de in het politiecommissariaat aanwezige politieambtenaar evenwel op ieder ogenblik oproepen.

21. Het COC stelde evenwel vast dat de perimeter van 'het cellencomplex' ruim wordt ingevuld. Zo heeft de bewakingsagent ook in *real time* toegang tot de camerabeelden op het traject vanaf de plaats waar de aangehouden personen in het politiecommissariaat worden binnengebracht tot waar betrokkene aan de politiecellen worden gebracht, met uitsluiting van de lokalen waar de triptiek (driedelige identificatie¹³) en de fouillering wordt uitgevoerd. Hierbij werd door de korpschef opgemerkt dat, bij nader inzien, de bewakingsagent niet noodzakelijk toegang moet hebben tot de camerabeelden van de afgelegde route in het politiecommissariaat van personen die van hun vrijheid werden beroofd aangezien deze personen in dit traject daadwerkelijk onder het toezicht van de politieambtenaar staan. De korpschef gaf aan ter zake de nodige maatregelen te zullen nemen.

22. Concreet heeft de bewakingsagent dus in *real time* en permanent toegang tot de camerabeelden van het cellencomplex, waaronder in het bijzonder de politiecellen, het afgelegde traject in het politiegebouw van de van hun vrijheid genomen personen en dit vanaf de plaats van binnenkomst in het politiegebouw tot aan een de politiecel, en tot de beelden van de camera's die het politiegebouw als zodanig bewaken. Het COC nam er akte van dat, wat betreft het traject dat in het politiegebouw door de aangehouden personen onder toezicht van een politieambtenaar wordt afgelegd, de korpschef de nodige maatregelen zal nemen teneinde deze camerabewaking aan de opdracht van de bewakingsagent te onttrekken.

22.1. Het COC neemt met enige verbazing kennis van de opmerking van de PZ Vlaams Brabant (stuk 34)¹⁴ dat de korpschef (thans) niet (meer) inziet welke maatregelen ter zake zou moeten worden genomen en dat de korpschef zich (thans) tevens afvraagt of dit wel onderdeel uitmaakt van het toezichtonderzoek.

¹² Opmerkingen PZ Vlaams Brabant op het ontwerprapport, p. 7.

¹³ Vinger- en handpalmafdrukken, foto van het gezicht (frontaal en zijdelings) en een beschrijving van de persoonskenmerken.

¹⁴ Opmerkingen PZ Vlaams Brabant op het ontwerprapport, p.7.

22.2. Het COC merkt, ten overvloede, op dat de bewakingsagent, middels de politiecamera's, kennis neemt of kan nemen van (persoonsgegevens van) personen die, bijvoorbeeld, in en doorheen het cellencomplex worden begeleid en die aan een veiligheidsfouillering (moeten) worden onderworpen en *a fortiori* van hun vrijheid zijn beroofd¹⁵ (en van eventuele incidenten), waardoor deze kennisname, al dan niet indirect of aanvullend, deel uitmaakt van de opdracht van de bewakingsagent. De opmerking van de PZ Vlaams Brabant is bovendien bijzonder merkwaardig nu op pagina 33 van haar opmerkingen bij het rapport in prelectuur wordt aangegeven dat de PZ Vlaams Brabant (letterlijke weergave) "(...) *momenteel de technologische mogelijkheden van automatische blurring van gezichten en andere identificeerbare informatie aan het bekijken (is) voor de kwalificatie van de camerabeelden in kwestie, hetgeen evident een impact heeft op de kwalificatie van de gegevensverwerking*". In dat opzicht is de korpschef kennelijk wel degelijk van oordeel dat hij in de gegeven omstandigheden dus wel maatregelen moet (en kan) nemen en terdege bewust is van de draagwijdte van huidig toezichtonderzoek.

23. Het afzonderlijk in *real time* bekijken van de camerabeelden van hetzij de politiecellen dan wel de camerabeelden van het traject die door de van hun vrijheid genomen personen wordt afgelegd (cf. *supra*), wordt niet gelogd.

4.2. Ten aanzien van de rechtsgrond

24. De korpschef bevestigt de analyse en de beoordeling van het toepassingsgebied van de Camerawet die door het Controleorgaan in het rapport van 9 november 2023 (met COC referte DIO23002) in raam van toezichtonderzoek bij de politiezone X met betrekking tot het gebruik van private bewakingsagenten voor het in *real time* bekijken van camerabeelden en met betrekking tot de inzet van bewakingsagent voor het onthaal werd gemaakt. Maar, in tegenstelling tot de PZ X, dat, voor alle duidelijkheid, **geen** betrekking had op de bewaking van de politiecellen maar van de openbare weg, baseert de PZ Vlaams Brabant de inzet van private bewakingsagenten voor het in *real time* bekijken van camerabeelden van de politiecellen in het politiegebouw op een samenlezing van de hiernavolgende rechtsgronden:

- 1) artikel 115, 3°, b) van de wet van 2 oktober 2017 "*tot regeling van de private en bijzondere veiligheid*" (Wet private veiligheid), dat het in *real time* bekijken van camerabeelden op de openbare weg door de private bewakingsagent regelt, én eveneens op de memorie van toelichting bij dit artikel;
- 2) in samenhang met artikel 25/5 § 2 WPA op basis waarvan het, volgens de PZ Vlaams Brabant, toegelaten is dat private bewakingsagenten onder toezicht van de politiezone in *real time* camerabeelden van politiecamera's bekijken.

25. Volgens de PZ Vlaams Brabant wordt in de memorie van toelichting bij artikel 115, 3°, b^o van de Wet private veiligheid duidelijk gemaakt dat een bewakingsagent van een private bewakingsonderneming ook in *real time* beelden van politiecamera's kan bekijken die op andere plaatsen worden gericht dan de openbare ruimte.

In de *DPPIA*¹⁶ van de PZ Vlaams Brabant wordt de aanduiding van beide rechtsgronden mede verantwoord op basis van de memorie van toelichting bij artikel 87 van de wet van 21 maart 2018 dat artikel 115, 3°, b) Wet private veiligheid heeft gewijzigd (letterlijke weergave uit de memorie van toelichting):

"Dit artikel heeft dus tot doel artikel 115, 3°, b), van de wet van 2 oktober 2017 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid aan te vullen, zodat het zeker de door de politiediensten geplaatste camera's beoogt. Op die manier wordt de link gelegd met artikel 25/5, § 2, van de wet op het politieambt (ingevoegd door artikel 10 van dit ontwerp) en het doel nagestreefd bij de goedkeuring van het artikel 115 van de wet op de private veiligheid zal zijn bereikt, aangezien dit de bewakingsagenten in staat zal stellen om, onder het toezicht van de politiediensten, de beelden van de camera's die op de openbare weg geplaatst zijn, en dit zowel door de openbare overheden (die aan de camerawet onderworpen zijn) als door de politiediensten (die aan de wet op het politieambt onderworpen zijn), in real time te bekijken. (...). Het spreekt inderdaad voor zich dat het geenszins het doel zal zijn om politieopdrachten te delegeren aan bewakingsagenten, daar deze bevoegdheden het monopolie blijven van de politiediensten. Het gaat enkel om het uitvoeren van de activiteiten van bekijken van beelden in real time, in het kader van de bevoegdheden die hen zijn toegekend door de private veiligheidswet. Daarom vermeldt het artikel uitdrukkelijk dat het bekijken in real time conform de doeleinden van artikel 5, § 4, eerste lid, van de camerawet plaatsvindt (artikel 5, § 4, eerste lid: "Het bekijken van deze beelden in real time is uitsluitend toegestaan onder toezicht van de politiediensten opdat de bevoegde diensten onmiddellijk kunnen ingrijpen bij misdrijf, schade, overlast of verstoring van de openbare orde en deze diensten in hun

¹⁵ Waarbij de effectieve fouillering van personen niet onder dit cameratoezicht valt.

¹⁶ Gegevensbeschermingseffectbeoordeling, of *Data Protection Impact Assessment*.

optreden optimaal kunnen worden gestuurd.”). Er wordt overigens verduidelijkt dat het om het bekijken “in real time” gaat, zelfs als het impliciet is in de tekst.

Wat de andere soorten plaatsen betreft zullen de politiediensten ook een beroep kunnen doen op een bewakingsonderneming, om beelden in real time te bekijken, voor zover de opdrachten die hen zullen worden toevertrouwd de grenzen die door de wet van 2 oktober 2017 met betrekking tot de bevoegdheden van de bewakingsdiensten voorzien zullen respecteren. Dit moet niet het voorwerp van een specifieke aanpassing uitmaken, aangezien het om een eenvoudige toepassing van de wet van 2 oktober 2017 gaat. Deze toepassing zal gecombineerd worden met de regel die door artikel 10 van dit ontwerp voorzien wordt en die voorziet dat het bekijken van de beelden steeds onder het toezicht van de politiediensten plaatsvinden¹⁷ (onderlijning door het COC).

26. In de *DPIA* concludeert de PZ Vlaams Brabant als volgt¹⁸ (stuk 3, letterlijke weergave):

“De Memorie van toelichting bij de voormelde Wijzigingswet van 2018 stelt dus dat politiediensten ook m.b.t. andere soorten plaatsen beroep kunnen doen op een bewakingsonderneming om beelden in real time te bekijken. Uit de MvT blijkt dat de wetgever de bedoeling had om in real time bekijken van camerabeelden door bewakingsagenten onder toezicht van de politiediensten mogelijk te maken en artikel 115, 3°, b) WPV aan te vullen door de link te leggen met artikel 25/2, §2 WPA”.

27. Tijdens het plaatsbezoek van 24 april 2024 werd door de korpschef aan het COC bevestigd dat de wettigheid van het gebruik van private bewakingsagenten voor het in *real time* bekijken van de camerabeelden van de politiecellen gebaseerd wordt op een samenlezing van artikel 115, 3°, b) Wet Private Veiligheid, artikel 25/5 § 2 WPA en de woorden “andere plaatsen” zoals vermeld in de memorie van toelichting bij de Wet van 21 maart 2018. Aangezien de “andere plaatsen” niet nader in de memorie van toelichting worden gedefinieerd of geduid, is de PZ Vlaams Brabant van oordeel dat in de woorden “andere plaatsen” ook het cellencomplex van de politiezone kan begrepen worden.

In zijn opmerkingen (stuk 34) op het ontwerpverslag werpt de PZ Vlaams Brabant op dat zij tijdens het plaatsbezoek geenszins elementen over het in de randnummers 24 tot en met 25 vermeld ontwerp van toezichtverslag heeft willen ‘bevestigen’ of ‘erkennen’, maar dit louter “mondelinge toelichtingen” waren en moet vervangen worden door de opmerkingen en argumentatie van 3 oktober 2024¹⁹. Nochtans blijkt het tegenovergestelde uit de stukken van de PZ Vlaams Brabant, maar zal het COC verder niet ingaan op deze ‘ontkenning’, die gepaard gaat met een klassieke procedurele gestandaardiseerde ontkenningsformule. Wat er ook van zij, de essentie is dat het politieel cameratoezicht, dat het voorwerp uitmaakt van het toezicht bij de PZ Vlaams Brabant, van een totaal andere orde is dan dit van de PZ X en dat op het politieel cameragebruik de WPA van toepassing is. Het cameratoezicht bij de PZ X had evenwel geen betrekking op cameratoezicht van het cellencomplex, waaronder de politiecellen. Hoe dan ook, blijkt uit de door de PZ Vlaams Brabant aangeleverde stukken overduidelijk dat de PZ ‘erkent’ of ‘bevestigt’ dat artikel 115, 3° b) Wet private veiligheid, de memorie van toelichting bij de wet van 21 maart 2018 en artikel 25/5 § 2 WPA als rechtsgronden voor de bewaking van “de infrastructuur van het cellencomplex”, waaronder de politiecellen, worden aangeduid en zijn dit ook de enige twee rechtsgronden die in de stukken van de PZ Vlaams Brabant zelf, waaronder de *DPIA*, worden vermeld.

28. In het raam van de opdracht die door de private bewakingsagent wordt uitgevoerd, hebben de PZ Vlaams Brabant en de firma X een verwerkersovereenkomst afgesloten met betrekking tot de verwerking van de beelden van de vaste camera’s in het kader van het *Triple Helix* Project (stuk 9). In deze overeenkomst wordt de PZ Vlaams Brabant als “verwerkingsverantwoordelijke” en de firma X als “verwerker” aangeduid. De verwerkersovereenkomst wordt gebaseerd op zowel de AVG als titel 2 van de WVG en is door beide partijen ondertekend, zonder evenwel een datum te vermelden. Bijlage 1 van deze overeenkomst omschrijft de opdracht van de bewakingsagent, met verwijzing naar de *Memorandum of Understanding*. Blijkens dezelfde bijlage gaat het om het in *real time* bekijken van “visuele gegevens” van “aangehoudenene”, “medewerkers van politiezone”, “bezoekers politiezone” en “burgers publieke ruimte”. Wat betreft de “aard van de verwerking van de persoonsgegevens”, voert Securitas, conform de “leidraad 2” in bijlage 1, de volgende “types verwerkingen” uit: “raadpleger”, “gebruiker”, “afschermen” en “wissen of vernietigen van gegevens”. Tot slot hebben de bijlagen 2 en 3 respectievelijk betrekking op het bijhouden van een register door beide partijen en de verplichting tot het nemen van passende technische en organisatorische maatregelen, waaronder de toegangsautorisatie.

¹⁷ Parl. St. Kamer 2017-2018, nr. 54-2855/001, 112-113.

¹⁸ *DPIA*, p. 17.

¹⁹ Opmerkingen PZ Vlaams Brabant op het ontwerp toezichtverslag, p. 8.

29. In de e-mail van 12 juni 2024 van de PZ Vlaams Brabant wordt evenwel gesteld dat de, in het hierboven vermelde randnummer 28, vermelde verwerkingen, zoals aangekruist in de bijlage 1 van verwerkersovereenkomst, op een materiële vergissing berust. Er wordt gesteld dat de camerabeelden enkel in *real time* worden bekeken waardoor de verwerking van de persoonsgegevens zich beperkt tot het "*raadplegen*" van de camerabeelden en de bijlage van de verwerkersovereenkomst dan ook in die zin zal worden aangepast (stuk 32). Het COC neemt akte van deze vooropgestelde aanpassing en de bijgestelde kwalificering van de verwerking.

30. Op de vraag van het COC op het plaatsbezoek van 24 april 2024 waarom een verwerkersovereenkomst voor deze samenwerking met de firma X werd afgesloten, werd door de korpschef geantwoord dat de private bewakingsagent een medewerker is van de firma X die uit hoofde van de opdracht in het raam van het *Triple Helix Project in real time* camerabeelden van personen, waaronder ook leden van de politiezone, in het cellencomplex verwerkt en daardoor sprake is van een juridische relatie 'verwerkingsverantwoordelijke-verwerker', ook al worden de beelden in *real time* onder het toezicht van de politiezone bekeken. Doordat de bewakingsagent geen lid van de PZ Vlaams Brabant is, wordt de verwerking van de camerabeelden toevertrouwd aan een verwerker (de firma X), bedoeld in artikel 53 WVG, aldus nog de PZ Vlaams Brabant.

5. HET JURIDISCH KADER MET BETREKKING TOT HET CAMERAGEBRUIK

31. In het kader van dit thematisch onderzoek dient het toepasselijk kader te worden afgebakend tot de volgende wettelijke en reglementaire voorschriften:

- de Wet van 30 juli 2018 "*tot bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens*" ('WVG' of 'Wet Gegevensbescherming'), in het bijzonder titel 2;
- de wet van 7 december 1998 "*tot organisatie van een geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus*" ('WGP'²⁰);
- de Wet van 5 augustus 1992 "*op het politieambt*" ('WPA');
- de Wet van 2 oktober 2017 "*tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's*", inzonderheid de artikelen 115, 3°, b) ('Wet private veiligheid');
- de Wet van 21 maart 2007 "*tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's*" ('Camerawet')²¹;
- de Wet van 21 maart 2018 "*tot wijziging van de wet op het politieambt om het gebruik van camera's door politiediensten te regelen, en tot wijziging van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's, van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten en van de wet van 2 oktober 2017 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid*" (hierna 'Wet van 21 maart 2018');
- het Koninklijk besluit van 14 september 2007 "*betreffende de minimumnormen, de inplanting en de aanwending van de door de politiediensten gebruikte opsluitingsplaatsen*" (hierna 'Cellenbesluit').

5.1. De politionele verwerkingen

32. Wanneer een politiedienst gebruik maakt van camera's als middel voor de uitoefening van een politiebevoegdheid worden daarbij informatie en persoonsgegevens verwerkt. Het gebruik van camera's en de verwerking van informatie en persoonsgegevens wordt geregeld in titel 2 van de Wet Gegevensbescherming (WVG) en de Wet op het politieambt (WPA). Deze laatste bevat de nadere sectorspecifieke regeling van het wettelijk kader dat in titel 2 van de WVG wordt vastgelegd. Hierna worden de essentiële actoren en begrippen aangeduid en toegelicht die pertinent zijn in het raam van het onderwerp van dit toezichtonderzoek.

In het licht van de opmerkingen van de PZ Vlaams Brabant op het ontwerprapport (p. 24) merkt het COC op dat voor ogen moet worden gehouden dat, ten opzichte van de AVG, de verwerking van persoonsgegevens onder de toepassing van de *LED*, omgezet in titel 2 WVG, aan specifieke voorwaarden wordt onderworpen. Dat reflecteert zich ook in de wettelijke draagwijdte van de begrippen "*verwerkingsverantwoordelijke*" en "*verwerker*", enerzijds, en de relatie tussen beide, anderzijds. In tegenstelling tot onder de toepassing van de AVG, wordt de draagwijdte van de "*verwerkingsverantwoordelijke*" in de *LED*, omgezet in titel 2 WVG, normatief gedefinieerd én afgebakend. De reden

²⁰ Het acroniem van Geïntegreerde politie-*Police intégrée*.

²¹ In tegenstelling tot de opmerking van de PZ Vlaams Brabant op het ontwerprapport (p. 8), wordt de Camerawet van 21 maart 2007 niet per "*vergissing*" in de lijst van wettelijke en reglementaire voorschriften opgenomen, nu artikel 115, 3, b) Wet private veiligheid expliciet naar deze wet verwijst en de PZ Vlaams Brabant deze laatste rechtsgrond in de stukken van de politiezone aanvoert.

daarvoor is logischerwijs gelegen in het feit dat de toepassingsgebied van de *LED*, en dus van titel 2 WVG, strikt wordt afgebakend door de vastgelegde (algemene) finaliteit(en) van de verwerking én de actoren waarop dit wettelijk kader van toepassing is, namelijk:

1. een verwerking met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing of de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, met inbegrip van de bescherming tegen en de voorkoming van gevaren voor de openbare veiligheid;
2. door de bevoegde overheid (artikelen 1.1. en 2.1. LED en 25 WVG). Zoals artikel 3. 7) *LED* het voorschrijft, gaat het immers om de verwerking van persoonsgegevens door een overheidsinstantie, orgaan of entiteit die daartoe, met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens voor de voormelde finaliteit, door of krachtens de wet wordt gemachtigd.

5.1.1. De verwerkingsverantwoordelijke

33. Blijkens titel 2 van de WVG worden de actoren die persoonsgegevens kunnen verwerken wettelijk gedefinieerd. De WVG is een kaderwet; de WVG vormt het basisreferentiekader voor de actoren die in de respectievelijke titels van deze kaderwet worden aangeduid.

Artikel 26, 7, a) WVG duidt de politiediensten in de zin van artikel 2, 2° van de WGP als "*bevoegde overheden*" aan. In dat verband preciseert artikel 26, 8° van de WVG dat de "*verwerkingsverantwoordelijke*" "*de bevoegde overheid (is) die alleen of samen met andere, de doelen van en de middelen voor de verwerking van de persoonsgegevens vaststelt. Wanneer de doeleinden van en de middelen voor die verwerking door of krachtens de wet, een decreet of een ordonnantie zijn bepaald, is de verwerkingsverantwoordelijke de entiteit die door of krachtens de wet, het decreet of de ordonnantie als de verwerkingsverantwoordelijke wordt aangeduid.*"

34. Het begrip "*verwerkingsverantwoordelijke*" is een 'functioneel' begrip wat betekent dat deze bedoeld is om de verwerkingsverantwoordelijkheden toe te wijzen op basis van de daadwerkelijke rol bij de verwerking van persoonsgegevens. Het betreft dus (vooral) een *feitelijke* en geen (uitsluitend) formele analyse²².

35. Op de verwerkingsverantwoordelijke rust de verplichting om het naleven van de verplichtingen van de titel 2 van de WVG aan te tonen, zodat de verwerking in overeenstemming met de WVG (en *in casu* ook de WPA) wordt uitgevoerd (artikel 29 § 5 WVG als omzetting van artikel 4.4. *LED*).

5.1.2. De verwerker

36. Blijkens artikel 26, 9° WVG is de "*verwerker*" "*een natuurlijke of rechtspersoon, een overheidsinstantie, een dienst of een ander orgaan die/dat namens de verwerkingsverantwoordelijke of een andere verwerker persoonsgegevens verwerkt*".

De definitie van de "*verwerker*" in artikel 26, 9° van de WVG is nagenoeg gelijklopend aan deze van de AVG. Deze luidt als volgt:

"een natuurlijke persoon of rechtspersoon, een overheidsinstantie, een dienst of een ander orgaan die/dat namens de verwerkingsverantwoordelijke of een andere verwerker persoonsgegevens verwerkt".

36.1. Net zoals dat het geval is onder de toepassing van de AVG, geldt de basisvoorwaarde dat de verwerker gebonden is aan het juridisch kader van de verwerkingsverantwoordelijke. Om het met een adagium te stellen: 'de verwerker volgt de finaliteit van de verwerkingsverantwoordelijke'. Hieruit volgt omgekeerd dat de verwerker geen persoonsgegevens in opdracht van de verwerkingsverantwoordelijke kan verwerken wanneer deze laatste daartoe niet zelf bevoegd is. Een verwerker kan dus alleen wettig persoonsgegevens verwerken ten behoeve, en dus in opdracht, van de verwerkingsverantwoordelijke, in *casu* een politiedienst, voor het doeleinde of doeleinden (verwerkingsactiviteit) waarvoor de laatste bevoegd is.

36.2. Om op de opmerking van de PZ Vlaams Brabant op het ontwerprapport dienaangaande te antwoorden²³, is het daarbij niet uitgesloten dat een verwerker een niet-politiedienst is, zoals de gemeente of een private onderneming en

²² Zie HvJ 11 december 2014, Rynes, C-212/13, HvJ 14 februari 2019, Buivids, C-345/17 en HvJ 11 december 2019, TK, C-708/18. Europees Comité voor gegevensbescherming, *Richtsnoren 07/2020 over de begrippen "verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker" in de AVG*, versie 2.0, vastgesteld op 7 juli 2021, 12.

²³ Opmerkingen PZ Vlaams Brabant op het ontwerprapport, p. 16 (opmerking bij randnummer 59 van het ontwerprapport, stuk 34).

is dat in de praktijk soms ook het geval. Het COC verwijst naar het zgn. TaaS-toezichtrapport van 9 mei 2023²⁴, dat mede betrekking heeft op het gebruik door de politie van een private onderneming in de hoedanigheid van verwerker.

37. Er wordt in de eerste plaats vereist dat de verwerker de persoonsgegevens namens de verwerkingsverantwoordelijke verwerkt. In dat opzicht wordt de verwerking aan een 'derde', in dit toezichtrapport bedoeld als 'niet zijnde een politiedienst', uitbesteed. Ten tweede wordt de verwerking door de verwerker uitgevoerd volgens de instructies van de verwerkingsverantwoordelijke (vastgelegd in de verwerkersovereenkomst). Daarbij wordt aan de verwerker een zekere mate van vrijheid (cf. infra randnummer 39.1) toegekend bij de keuze van de gepaste verwerkingsmiddelen (op basis van zijn expertise). Hieruit volgt dat de verwerker met de eigen middelen ten behoeve van de verwerkingsverantwoordelijke (bepaalde) verwerkingen van persoonsgegevens uitvoert²⁵.

38. De verwerker verwerkt de persoonsgegevens evenwel niet onder het *gezag* van de verwerkingsverantwoordelijke. Dat is anders voor het personeel of derden (geen personeel van de verwerkingsverantwoordelijke politiedienst) die in opdracht van de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker persoonsgegevens verwerken (artikel 54 WVG)²⁶. Een verwerkingsverantwoordelijke die, met gebruikmaking van zijn eigen middelen, onder zijn rechtstreeks gezag door een derde (geen personeelslid van de verwerkingsverantwoordelijke) persoonsgegevens laat verwerken, maakt dus geen gebruik van een verwerker²⁷. Dit betekent dat wanneer de verwerking door (het personeel van) een derde wordt uitgevoerd door alleen gebruik te maken van de eigen middelen (technologieën, toepassingen en systemen) van de verwerkingsverantwoordelijke (*in casu* de politiedienst), de verwerkingsverantwoordelijke de persoonsgegevens zelf verwerkt.

Om te antwoorden op de opmerking van de PZ Vlaams Brabant²⁸ betekent dit dat noch het personeel van de verantwoordelijke politiedienst, noch (het personeel van) de derde in dat geval als een 'verwerker' kan worden beschouwd²⁹. Hieruit volgt dat, om als "verwerker" te worden beschouwd deze niet onder het rechtstreeks gezag van de verwerkingsverantwoordelijke, met, in de gegeven omstandigheden, gebruikmaking van middelen van deze laatste³⁰, kan staan.

39. Ten overvloede blijkt ook uit de context en de bedoeling van de AVG en de *LED* dat de verwerker logischerwijs verwerkingen met zijn eigen middelen uitvoert. We geven enkele voorbeelden. Zo moet de verwerker onder meer in het raam van de bescherming van de veiligheid van de persoonsgegevens gepaste technische en organisatorische maatregelen nemen, waaronder het toegangs- en gebruikersbeheer en het bijhouden van logbestanden. Dezelfde verplichtingen worden opgelegd aan de verwerkingsverantwoordelijke (artikel 60 WVG). Er valt niet in te zien hoe de verwerker aan deze verplichtingen zou moeten, en kunnen, voldoen wanneer de verwerker zou gebruik maken van de middelen die de verwerkingsverantwoordelijke inzet en gebruikt terwijl op deze laatste ook de voormelde verplichtingen rusten. Immers, dit zou, bijvoorbeeld, paradoxaal genoeg met zich brengen dat de verwerker het COC zou kunnen/moeten raadplegen wanneer de verwerking van de camerabeelden een hoog risico voor de rechten en vrijheden van de personen zou opleveren, (in dat verband) toegang zou moeten hebben tot het verwerkingssysteem van de camerabeelden van de politiedienst om aan de veiligheidsobjectieven van de verwerker te kunnen voldoen en (in dat verband) inbreuken op de beveiliging van het politiesysteem aan het COC zou moeten melden (artikelen 59 en 60 WVG) ... Omgekeerd moet de verwerkingsverantwoordelijke een adequate controle kunnen uitvoeren op zowel de verwerkingen als het verwerkingssysteem van de verwerker terwijl het verwerkingssysteem waarmee de

²⁴ Toezichtrapport van het COC van 9 mei 2023 inzake de vaststelling van snelheidsovertredingen in het kader van de toepassing van GAS 5 en inzake het gebruik van vrachtwagensluizen (DIO22003), raadpleegbaar op: <https://www.controleorgaan.be/nl/publicaties/rapporten>.

²⁵ Vgl. Groep Gegevensbescherming artikel 29, *Advies 1/2010 over de begrippen "voor de verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker"*, (WP 169), van 16 februari 2010, 29-30. Met de invoering van de Algemene Verordening Gegevensbescherming is deze groep vervangen door het Europees Comité voor gegevensbescherming. Europees Comité voor gegevensbescherming, *Richt snoeren 07/2020 over de begrippen "verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker" in de AVG*, versie 2.0, vastgesteld op 7 juli 2021, 30-31. Hoewel deze richtsnoeren betrekking hebben op de verwerker geregeld in de AVG valt niet in te zien dat dezelfde analyse niet zou worden toegepast op de verwerker geregeld in de *LED*.

²⁶ Wat die derde betreft, kan bijvoorbeeld gedacht worden aan de situatie waarbij een beroep wordt gedaan op een uitzendkracht die een zieke medewerker moet vervangen of bijstand moet leveren aan een verwerkingsactiviteit.

²⁷ Zie ook Autoriteit Persoonsgegevens, thema [Verantwoordelijke en verwerker | Autoriteit Persoonsgegevens](#)

²⁸ Opmerkingen PZ Vlaams Brabant op het ontwerprapport, p. 10 *in fine* (stuk 34).

²⁹ Vgl. Groep Gegevensbescherming artikel 29, *Advies 1/2010 over de begrippen "voor de verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker"*, (WP 169), van 16 februari 2010, 29. Europees Comité voor gegevensbescherming, *Richt snoeren 07/2020 over de begrippen "verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker" in de AVG*, versie 2.0, vastgesteld op 7 juli 2021, 30, 31 en 33 (randnummers 78, 80 en 84).

³⁰ Vgl. Groep Gegevensbescherming artikel 29, *Advies 1/2010 over de begrippen "voor de verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker"*, (WP 169), van 16 februari 2010, 29-30 Met de invoering van de Algemene Verordening Gegevensbescherming is deze groep vervangen door het Europees Comité voor gegevensbescherming. Europees Comité voor gegevensbescherming, *Richt snoeren 07/2020 over de begrippen "verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker" in de AVG*, versie 2.0, vastgesteld op 7 juli 2021, 30-31.

persoonsgegevens worden verwerkt *de facto* één en hetzelfde verwerkingssysteem zou zijn en dat door de verwerkingsverantwoordelijke wordt ingezet. Dat kan uiteraard niet de bedoeling zijn.

39.1. Er worden door de PZ Vlaams Brabant bij de randnummers 37 e.v. van het toezichtrapport in prelectuur opmerkingen geformuleerd³¹ die niet door het COC worden opgeworpen, maar veeleer op een andere wijze door de PZ Vlaams Brabant in de richtsnoeren van de *EDPB* worden gelezen. In tegenstelling tot wat de PZ Vlaams Brabant uit randnummer 37 afleidt, gaat het COC er helemaal niet vanuit dat de verwerker "enkel", en dus exclusief, met eigen middelen persoonsgegevens zou kunnen verwerken. Deze onjuiste lezing of interpretatie van het voormeld randnummer blijkt ten overvloede uit het feit dat wordt gesteld dat aan de verwerker "een zekere mate" van vrijheid wordt toegekend, wat evident niet inhoudt dat het absoluut gebruik van enkel en alleen eigen middelen een *conditio sine qua non* zou zijn om als verwerker in de zin van het gegevensbeschermingsrecht te kunnen worden beschouwd. Het gaat om alle omstandigheden en (feitelijke) vaststellingen van het geval in zijn geheel genomen, zoals *in concreto* werd vastgesteld bij de PZ Vlaams Brabant en, als gevolg van de opmerkingen ter zake van de PZ Vlaams Brabant, in randnummer 94.1. van dit toezichtrapport verder worden benadrukt.

39.2. Evenmin wordt het woord "derde" (of derden) op een normatieve wijze gebruikt, hetgeen de PZ Vlaams Brabant uit de desbetreffende randnummers van het rapport in prelectuur lijkt af te leiden. Deze term wordt in dit toezichtrapport louter gebruikt zoals deze in het gewone of dagelijks taalgebruik voorkomt. De verwerker dient namelijk een externe (of aparte) entiteit van de verwerkingsverantwoordelijke te zijn, in die zin begrepen als een 'derde' ten opzichte van de verwerkingsverantwoordelijke en de verantwoordelijkheden en verplichtingen heeft bepaald door artikel 53 WVG. Het COC beweert dus geenszins het tegendeel. Voor de volledigheid moet worden opgemerkt dat het woord 'derde', zij het niet wettelijke gedefinieerd, ook in de *LED*, en bijgevolg in de WVG, voorkomt. Het COC verwijst ter zake naar de definitie van "ontvanger" vastgelegd in artikel 26, 10° WVG, die al dan niet een 'derde' kan zijn (zoals in het dagelijkse taalgebruik bedoeld).

39.3. Wat deze opmerking van de PZ Vlaams Brabant met betrekking tot het woord 'derde' evenwel volstrekt onbegrijpelijk en zinledig maakt, is dat de PZ Vlaams Brabant deze term ZELF in zijn stukken gebruikt, met name (letterlijke weergave): "De problematiek van de gegevensbescherming wordt opgevangen door de artikel 25/5 § 2 van de Wet op het politieambt waarbij niet wordt uitgesloten dat derden, waaronder de firma X behoort, onder politieel toezicht camerabeelden mogen bekijken" (stuk 11). Het is dus, voor alle duidelijkheid en andermaal ten overvloede, op die wijze dat het COC de bewakingsonderneming ten opzichte van de PZ Vlaams Brabant beschouwt.

5.1.3. De begrippen "persoonsgegevens", "verwerking" en "bevoegde overheden"

40. Opdat het rechtskader van het gegevensbeschermingsrecht van toepassing is, moet er sprake zijn van een "verwerking" van "persoonsgegevens" door een "verwerkingsverantwoordelijke".

41. Artikel 26, 1° van de WVG definieert "persoonsgegevens" als volgt:

"alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon, hierna genoemd "de betrokkene"; als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificatiemiddel zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificatiemiddel of van één of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon";

Om te bepalen of een natuurlijke persoon ('betrokkene') identificeerbaar is, moet rekening worden gehouden met alle middelen waarvan redelijkerwijs te verwachten valt dat zij door de politiedienst, als verwerkingsverantwoordelijke, kunnen worden ingezet om de betrokkene direct of indirect te identificeren (overweging 21 *LED*). Uit de rechtspraak volgt dat de identificatiemethoden en opsporingshandelingen van de politie daaronder worden begrepen³², waaronder camerabeelden³³.

Het begrip "persoonsgegevens" heeft niet noodzakelijk betrekking op informatie over (de kern van) het privéleven als zodanig. Het omvat gelijk welke informatie aangaande een geïdentificeerde of identificeerbare persoon³⁴.

³¹ Opmerkingen PZ Vlaams Brabant op het ontwerprapport, p. 9-14.

³² Vgl. EHRM, 24 april 2018, Benetik versus Slovenië.

³³ GwH, nr. 33/2022 van 10 maart 2022, B.4.4., met verwijzing naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

³⁴ GwH, nr. 33/2022 van 10 maart 2022, B.5.2., met verwijzing naar rechtspraak van het Europees Hof van Justitie.

42. Artikel 26, 2° van de WVG definieert een "verwerking" als volgt:

"een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, bekendmaking door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens";

De begrippen "persoonsgegevens" en "verwerking" in de WVG hebben dezelfde inhoud en draagwijdte als gedefinieerd in de AVG.

43. Uit zowel de definitie van "persoonsgegevens" als van "verwerking" blijkt dat deze niet exhaustief wordt geformuleerd. Er reeds sprake van een "verwerking" van persoonsgegevens wanneer de persoonsgegevens worden "verzameld", ongeacht of de persoonsgegevens, al dat niet tegelijkertijd worden opgevraagd (geraadpleegd) of gebruikt (na bewaring). Bovendien moet dit begrip in omstandigheden zo worden uitgelegd dat het betrekking heeft of kan hebben op de ganse keten van handelingen met betrekking tot de persoonsgegevens³⁵. Bijgevolg valt het in *real time* (louter) "bekijkt" van camerabeelden reeds te beschouwen als een "verwerking" aangezien het gaat om persoonsgegevens die bij het "verzamelen", middels de camera, tegelijkertijd worden "bekekt" (geraadpleegd) en, in voorkomend geval, worden gebruikt voor politionele doeleinden. In omstandigheden kan zelfs het mondeling meedelen van persoonsgegevens als een "verwerking" worden beschouwd ("op andere wijze ter beschikking stellen")³⁶. Voor dat laatste wordt vereist dat de persoonsgegevens geautomatiseerd dan wel in een manueel bestand zijn verwerkt waarbij (door middel van het raadplegen = 'verwerking') de persoonsgegevens vervolgens mondeling worden meegedeeld (eenheid van 'verwerking').

5.1.4. Toegepast op de verwerkingen door de politiediensten

44. De LED is omgezet in titel 2 WVG en de WPA. Deze (supranationale) rechtskaders regelen de verwerking van persoonsgegevens voor de volgende finaliteit: *"... de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, met inbegrip van de bescherming tegen en de voorkoming van gevaren voor de openbare veiligheid"* (artikel 1.1. LED, omgezet door artikel 27 WVG). Artikel 27 in titel 2 WVG herneemt logischerwijs deze finaliteit, terwijl deze titel van toepassing is op verwerkingsactiviteiten van de politiediensten³⁷.

45. Bijgevolg vormt artikel 44/1 § 1 WPA de basisbepaling waarin de verwerkingsbevoegdheid van de politiediensten voor de doeleinden van voormeld artikel 27 WVG wordt vastgelegd. Deze bepaling luidt als volgt (letterlijke weergave): *"In het kader van de uitoefening van de opdrachten, bedoeld in hoofdstuk III, afdeling 1³⁸, en overeenkomstig de doeleinden omschreven in artikel 27 van de wet gegevensbescherming kunnen de politiediensten informatie en persoonsgegevens verwerker voor zover deze laatste toereikend, terzake dienend en niet overmatig zijn in het licht van de doeleinden van bestuurlijke en gerechtelijke politie waarvoor ze worden verkregen en waarvoor ze later worden verwerkt"*. Voor de politiediensten wordt de (algemene) finaliteit van artikel 27 WVG dus vertaald in artikel 44/1 § 1 WPA, met name de verwerking van "informatie" en "persoonsgegevens" in het kader van doeleinden van 'bestuurlijke en gerechtelijke politie'.

46. In artikel 44/1 § 1 WPA volgt dat de politie ook "informatie" verwerkt zonder dat het noodzakelijkerwijs "persoonsgegevens" zijn (of informatie aan de hand waarvan een natuurlijke persoon kan worden geïdentificeerd)³⁹. Aldus kunnen camerabeelden informatie bevatten die (nog) geen persoonsgegevens zijn. De term "informatie" in artikel 44/1 § 1 e.v. WPA staat dus los van de term "informatie" die in de wettelijke definitie van "persoonsgegevens" wordt bedoeld, maar kunnen, wat vaak het geval zal zijn, samenvallen. Voorbeelden van politionele "informatie", zijn een risico- en impactanalyse en organisatorische en tactische voorbereidingen van een actie (operatie) van bestuurlijke of gerechtelijke politie (operatieorder bv.). Bijgevolg zijn ook camerabeelden waarbij geen natuurlijke personen in beeld

³⁵ Zie HvJ 24 maart 2022, X, Z versus Autoriteit Persoonsgegevens, C-245/20; Conclusie A-G BOBEK van 6 oktober 2021 in deze zaak, randnummer 42, met verwijzingen naar rechtspraak van het Europees Hof van Justitie.

³⁶ HvJ, 7 maart 2024, Endemol Shine Finland, C-740/22.

³⁷ Zie de (aanpassings) wet van 22 mei 2019 "tot wijziging van diverse bepalingen wat het politionele informatiebeheer betreft", B.S., 16 juni 2019.

³⁸ Merk op dat de hoofdstukken werden herschikt en hernummerd door de wet van 21 maart 2018 waarbij het cameragebruik in de WPA wordt geregeld. Het komt er op neer dat de politie in het kader van de uitoefening van de algemene bevoegdheden van bestuurlijke en gerechtelijke politie onder voorwaarden camera's kan gebruiken waardoor politionele informatie en persoonsgegevens worden verwerkt (zie verder). Zie concreet GwH, nr.27/2020 van 20 februari 2020.

³⁹ GwH, nr. 108/2016 van 14 juli 2016, overweging B. 48.

worden gebracht of andere niet persoons-identificerende informatie wordt verzameld 'informatie' in de zin van voormeld artikel. Om te antwoorden op de opmerking van de PZ Vlaams Brabant⁴⁰ moet worden opgemerkt dat het belang van deze uiteenzetting tot uiting komt in de navolgende randnummers en de uiteenzetting van de draagwijdte van (het politieel cameragebruik voor de uit uitoefening van) de opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie van de politie, aan wie, zoals *supra* uiteengezet, in dat verband door de wet een verwerkingsbevoegdheid wordt toegekend.

47. Blijkens de ruime omschrijving van de finaliteit kan de verwerking uit verschillende (deel)doeleinden bestaan. Behoudens, bijvoorbeeld, het onderzoeken en opsporen, kan de verwerking ook in verband staan met handelingen ter voorkoming van strafbare feiten, de openbare veiligheid en de fundamentele belangen van de samenleving. De rechts- en ordehandhaving bestaat dus ook uit het preventieve handelen door de politie (zie overweging 12 *LED*), waarbij niet noodzakelijk 'persoonsgegevens' (moeten) worden verwerkt. Deze verwerking kadert zodoende binnen een opdracht van bestuurlijke politie.

Deze algemene finaliteit omvat dus de concepten "*bestuurlijke politie*" en "*gerechtelijke politie*". De eerste speelt ook een belangrijke rol bij het cameratoezicht door de politie. Het omvat in essentie het waarborgen van de openbare veiligheid, het beschermen van de openbare orde, het voorkomen van strafbare feiten en het vrijwaren van de rechten en vrijheden van anderen⁴¹. Anders gezegd, de opdracht van bestuurlijke politie omvat ook de afwezigheid van wanordelijkheden en onlusten of dreigingen voor de openbare rust, veiligheid en gezondheid⁴². Er moeten dus niet noodzakelijk daadwerkelijk feiten plaatsvinden waardoor de openbare orde wordt verstoord of een misdrijf wordt gepleegd, maar het kan. De bestuurlijke politie is hoofdzakelijk van preventieve aard⁴³. We spreken daarom trouwens ook over 'preventieve politie' wanneer de functie en opdrachten van bestuurlijke politie worden bedoeld.

48. Uit het voorgaande volgt dat de informatie en persoonsgegevens die door de politiediensten ("*bevoegde overheden*" in de zin van de WVG) in het kader van de uitoefening van opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie worden verwerkt, samengevat, en hierna, als de verwerking van 'politiegegevens' of 'politiegegevens' (informatie en persoonsgegevens) kunnen worden genoemd, zonder dat met dit begrip op zichzelf een wettelijke of normatieve definitie worden beoogd.

Ter illustratie van de betekenis van de notie 'politiegegevens of informatie' kan nog verwezen worden naar de omzendbrief/2024 ARR van/2024 betreffende "*Consultatie databank*" van de procureur des Koning te X waarin, onder punt 2 ("*Uitgangspunten*"), het volgende wordt gesteld (letterlijk⁴⁴):

"Politiediensten kunnen informatie en persoonsgegevens verwerken indien:

- *De informatie en persoonsgegevens **toereikend, ter zake dienend en niet overmatig van aard** zijn (evenredigheidsvoorwaarde cfr. Principes WVP).*
- *De verwerkingen kaderen **binnen de uitoefening van de opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie.***

Onder verwerking verstaat men alle activiteiten noodzakelijk voor de vervulling van de opdrachten van de politiediensten: inzameling, opslag, organisatie, bewaring, aanpassing of wijziging, raadpleging of bevraging, mededeling, verspreiding, wissen, vernietigen, ...

*Bovenstaande criteria hebben betrekking op **alle** politiegegevens en informatie die de politiediensten mogen verwerken (bv. Ook registratie van telefonische oproep of van gegevens die worden verstrekt bij het indienen van een klacht)."*

5.2. Aantonen van een rechtsgrond in hoofde van de politiedienst ('bevoegde overheid')

49. Artikel 33, 2° WVG bepaalt dat de verwerking rechtmatig is indien deze gebaseerd is op een wettelijke of reglementaire verplichting. Blijkens artikel 29 § 5 WVG, dat de omzetting is van artikel 4.4 *LED*⁴⁵, **moet de**

⁴⁰ Opmerkingen PZ Vlaams Brabant op het ontwerprapport, p. 14 (stuk 34).

⁴¹ GwH, nr.27/2020 van 20 februari 2020, overweging B.8.2. Zie ook overweging 12 van de *LED*.

⁴² Memorie van toelichting bij de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, Par. St. Kamer 1990-1991, nr. 47-1637/1/001, 5-6.

⁴³ Memorie van toelichting bij de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, Par. St. Kamer 1990-1991, nr. 47-1637/1/001, 6.

⁴⁴ Met inbegrip van de woorden in het vet gedrukt. Te raadplegen o.a. op de *sharepoint* GPI.

⁴⁵ "1. De lidstaten schrijven voor dat persoonsgegevens: a) rechtmatig en eerlijk worden verwerkt;

b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en legitieme doeleinden worden verzameld en niet op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt;

c) toereikend, ter zake dienend en niet bovenmatig in verhouding tot de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, zijn;

verwerkingsverantwoordelijke de nakoming van deze verplichting(en) kunnen aantonen. Een verwerking die niet conform is aan artikel 33 WVG wordt correctioneel strafbaar gesteld door artikel 222, 1° en 2° WVG.

Immers, indien de verwerking wordt verricht omdat de verwerkingsverantwoordelijke hiertoe wettelijk wordt verplicht of indien de verwerking noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang, dan wel voor een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag, dient de verwerking een rechtsgrond te hebben in het Unierecht of het lidstatelijke recht. Aldus moet de politiedienst die persoonsgegevens verwerkt een Unierechtelijke of nationale rechtsgrond voor de verwerking kunnen aantonen.

5.3. De regeling van het cameragebruik door de politiediensten

5.3.1. Algemeen

50. Het cameragebruik door de politiediensten werd in 2018 in de WPA vastgelegd door de wet van 21 maart 2018 "tot wijziging van de wet op het politieambt om het gebruik van camera's door politiediensten te regelen, en tot wijziging van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's, van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten en van de wet van 2 oktober 2017 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid" (hierna, 'Wet van 21 maart 2018').

51. De Wet van 21 maart 2018 strekt er dus toe de camera's van de politiediensten uit het toepassingsgebied van de Camerawet te halen⁴⁶. Hieruit volgt dat het politionele cameragebruik wordt afgebakend door de finaliteit en de verwerkingsbevoegdheid die, enerzijds, door de Camerawet en, anderzijds, door de WPA (titel 2 WVG) wordt geregeld. Dat de politie in de Camerawet wordt vermeld, omdat zij in bepaalde omstandigheden en onder voorwaarden (in *real time*) toegang kan hebben tot de camerabeelden van andere verwerkingsverantwoordelijken, of door anderen onder toezicht van de politie, doet niets af aan het feit dat het gebruik van camera's door de politie in het kader van de uitoefening van de algemene politiebevoegdheden sinds 25 mei 2018 onder de (exclusieve) toepassing van de WPA valt⁴⁷.

5.3.2. Het cameragebruik in het politiegebouw

52. De WPA regelt het gebruik van politiecamera's in zoverre deze kaders binnen de algemene politionele opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie (art. 25/1). Het cameragebruik creëert in de WPA dus geen politionele bevoegdheid op zichzelf, maar regelt het gebruik van een bepaald 'middel' (technologie), *in casu* bepaalde type camera's, waarmee in omstandigheden en onder voorwaarden een politiebevoegdheid kan worden uitgeoefend⁴⁸.

53. Het gebruik van camera's valt onder de verantwoordelijkheid van de leidinggevende van de politiedienst die bevoegd is om de beslissing te nemen (art. 25/5 § 1 WPA)⁴⁹. Wanneer het een politiezone betreft, is dat de korpschef; voor de

d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren

e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt;

f) met gebruikmaking van passende technische of organisatorische middelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat de beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging.

2. Verwerking door dezelfde of een andere verwerkingsverantwoordelijke voor een ander doel van artikel 1, lid 1, dan dat waarvoor de persoonsgegevens worden verzameld, is toegelaten voor zover:

a) de verwerkingsverantwoordelijke overeenkomstig het Unierecht of het lidstatelijke recht gemachtigd is deze persoonsgegevens voor een dergelijk doel te verwerken;

en b) de verwerking noodzakelijk is en in verhouding staat tot dat andere doel overeenkomstig het Unierecht of het lidstatelijke recht.

3. Verwerking door dezelfde of een andere verwerkingsverantwoordelijke kan onder meer omvatten archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of gebruik voor statistische doeleinden voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde doeleinden, mits is voorzien in passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van betrokkenen.

4. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van de leden 1, 2 en 3 en kan deze naleving aantonen".

⁴⁶ GwH, nr.27/2020 van 20 februari 2020, Overweging B.2.2.

⁴⁷ Art. 89 wet 21 maart 2018.

⁴⁸ Zie advies uit eigen beweging van het COC van 6 september 2022 "betreffende het gebruik van camera's in fouilleringsruimtes en met betrekking tot het wetsvoorstel van 22 april 2021 tot wijziging van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, met het oog op het invoeren van een registratie- en motiveringsplicht bij zogenaamde naaktfouilles" (DOC 55 1944/001), p. 14, raadpleegbaar op www.controleorgaan.be/nl/publicaties/adviezen-aanbevelingen.

⁴⁹ Het betreft de leidinggevende bedoeld in de artikelen 7 tot 7/3.

federale politie is dat de territoriaal bevoegde bestuurlijke directeur-coördinator, of de directeur van de betrokken dienst (art. 25/4 § 2, 1ste lid WPA).

54. Het Cellenbesluit regelt de minimale normen en voorschriften voor het gebruik van opsluitingsplaatsen (politiecellen) door de politiediensten en viseert in wezen de veiligheid, de hygiëne, het welzijn en de persoonlijke levenssfeer van de van zijn vrijheid genomen persoon die in een politiecel wordt opgesloten. In dat verband kan de politiedienst, met respect voor de privacy van de opgesloten persoon, camera's installeren en gebruiken om de opgesloten personen te bewaken (artikel 10 Cellenbesluit). Op te merken valt dat noch het Cellenbesluit (artikel 10), noch de WPA (artikel 25/3 § 1) het gebruik van camera's in politiecellen als dusdanig verplicht. Niettemin kan uit een impact- en risicoanalyse blijken dat het gebruik van camerabewaking in de politiecellen noodzakelijk en evenredig is in het licht van de verantwoordelijkheid die op de politiedienst ter zake rust om de veiligheid, de hygiëne en het welzijn van de opgeslotene te waarborgen. In dat verband valt de camerabewaking van politiecellen ook binnen een opdracht van bestuurlijke politie.

55. De politiecellen bevinden zich in het politiegebouw, die in het licht van artikel 25/3 § 1, 1° WPA wordt omschreven als een 'besloten plaats', terwijl onder een 'niet-besloten' plaats een openbare weg wordt begrepen (artikel 25/2 § 1, 4° WPA⁵⁰). Op zich zijn politiecellen te beschouwen als een besloten (of niet voor het publiek toegankelijk besloten) plaats (art. 25/2 § 1, 6° WPA).

56. Relevant, in het raam van dit thematisch onderzoek, is artikel 25/5 § 2 WPA, dat door de PZ Vlaams Brabant als rechtsgrond wordt aangeduid en dat ook het gebruik van politiecamera's door andere dan politiediensten regelt, zij het onder toezicht van deze laatste. Voormeld artikel luidt als volgt:

"§ 1. Het gebruik van camera's vindt plaats op beslissing en onder de verantwoordelijkheid van de politieambtenaar bedoeld in de artikelen 7 tot 7/3, die waakt over de naleving van de proportionaliteits- en subsidiariteitsbeginselen.

§ 2. Wanneer andere personen dan leden van de politiediensten in real time toegang hebben tot de beelden van de camera's waarvan de plaatsing en het gebruik door deze wet worden geregeld, in het kader van de uitoefening van de bevoegdheden die hen worden toevertrouwd door of krachtens de wet die hun opdrachten regelt, gebeurt het bekijken van deze beelden in real time onder toezicht van de politiediensten, behoudens in de gevallen waarin de wet voorziet".

Uit paragraaf 2 van dit artikel volgt dat derden, niet-politiediensten, toegang kunnen hebben tot politiecamera-beelden op voorwaarde evenwel dat:

- 1) de bevoegdheid om de opdracht uit te voeren wettelijk is vastgelegd;
- 2) de toegang beperkt is tot het in *real time* bekijken van de beelden;
- 3) het in *real time* bekijken gebeurt onder het toezicht van de politiedienst.

Om op de opmerking van de PZ Vlaams Brabant desbetreffend te antwoorden⁵¹: in het Handboek WPA - voor zover relevant vermits a priori de tekst van de wet dominant en doorslaggevend is - wordt (terecht) gesteld dat dit artikel **niet** beoogt om aan de personen die bevoegd zijn om de politiebeelden te bekijken ook politiebevoegdheden toe te vertrouwen, maar louter en limitatief om wettig onder het toezicht van de politiedienst diens camera's te gebruiken (*in casu* beperkt tot het bekijken van beelden *in real time*) in het kader van de uitoefening van de opdrachten, zoals die wettelijk vastliggen, van de in deze paragraaf 2 bedoelde "*andere personen*"⁵². Paragraaf 2 van artikel 25/5 WPA viseert met andere woorden en voor alle duidelijkheid **niet** de uitoefening van politiecamera-opdrachten (van bestuurlijke en/of gerechtelijke politie) door de politiediensten, die de verwerkingsverantwoordelijke is van het cameragebruik, maar regelt het gebruik van politiecamera's (voor de wettelijke bevoegdheden) voor de uitvoering van de wettelijke opdrachten van die "*andere personen*".

De tekst van de wet is dus duidelijk. De woorden "*die hun opdrachten regelt*" slaan op die "*andere personen dan leden van de politiediensten*". Ten overvloede en voor zoveel als nodig, worden in de memorie van toelichting⁵³ de volgende voorbeelden gegeven van die "*andere personen*" dan leden van de geïntegreerde politie die in het kader van hun bevoegdheden en opdrachten toegang hebben tot politiecamera-beelden:

- personen die een opdracht hebben in het raam van het beheer van crisissen en noodsituaties, zoals politieoverheden en hulpdiensten;

⁵⁰ Parl. St. Kamer 2017-2018, nr. 54-2855/001.

⁵¹ Opmerkingen PZ Vlaams Brabant op het ontwerpverslag, p. 15 (stuk 34).

⁵² E. DE RAEDT, Ph. ROSSEEL, B. VAN TIELEN, *De wet op het politieambt. Handboek van de politiefunctie en de politieorganisatie*, Brussel, Uitgeverij Politeia, 2024, 27ste editie, 615.

⁵³ Parl. St. Kamer 2017-2018, nr. 54-2855/001, 26-27.

- personen die *dispatchen* in de communicatie- en informatiecentra in het kader van noodoproepen (CIC) of een gemengde *dispatch* (waaronder politie en brandweer);
- personen die de veiligheid coördineren tijdens belangrijke evenementen (zoals bij Europese toppen);
- personen die mee uitkijken ten gevolge van beschermingsmaatregelen op basis van evaluaties van het Coördinatieorgaan voor de Dreigingsanalyse (OCAD).

Er wordt manifest geen melding gemaakt van private organisaties, laat staan van private bewakingsondernemingen.

Uit deze voorbeelden en de opname ervan in de WPA die politie- en handhavingsbevoegdheden regelt blijkt dus dat het moet gaan om personen aan wie door of krachtens de wet een opdracht (en daarmee samenhangende bevoegdheden) wordt toegekend die, in zekere mate, in verband staat met of raken aan de (handhaving van de) openbare orde (openbare veiligheid) en deze opdracht autonoom, en dus niet in opdracht, kunnen uitoefenen. Aldus betreft het personen die, voor zover geregeld door de (op hen van toepassing zijnde) wet, in verband met hun respectievelijke verwerkingsfinaliteit in *real time* beelden van politiecamera's kunnen bekijken, zij het weliswaar onder het toezicht van de (verwerkings)verantwoordelijke politiedienst.

5.4. De uitoefening van politiebevoegdheden en politionele verwerkingen

57. Het uitoefenen van de algemene politionele bevoegdheden wordt strikt geregeld en moet ook strikt geïnterpreteerd worden nu deze uitputtend (limitatief) in de WPA en de WGP worden vastgelegd, en samenvalt met een verwerkingsbevoegdheid waarvoor, zoals hiervoor gezien, een rechtsgrond moet worden aangetoond. In het kader van het onderwerp van dit thematisch toezicht wordt deze verwerkingsbevoegdheid aan de volgende functies toegekend (artikel 3 WPA):

(...)

3° politieambtenaar : een lid van een politiedienst door of krachtens de wet bevoegd om bepaalde politimaatregelen te nemen of uit te voeren en daden van bestuurlijke of gerechtelijke politie te stellen;

4° agent van gerechtelijke politie : de politieambtenaar door of krachtens de wet belast met opdrachten van gerechtelijke politie zonder bekleed te zijn met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings of met deze van officier van gerechtelijke politie;

5° agent van bestuurlijke politie : het lid van het operationeel kader door of krachtens de wet belast met opdrachten van bestuurlijke politie zonder bekleed te zijn met de hoedanigheid van officier van bestuurlijke politie;

(...)

7° lid van het operationeel kader: categorie van personeelsleden van de politiediensten die bestaat uit de politieambtenaren, de beveiligingsassistenten van politie, de agenten van politie en de beveiligingsagenten van politie;

(...).

58. Daarnaast kunnen op grond van artikel 118, 4de lid WGP⁵⁴ de leden van het administratief en logistiek kader (CALog-personeel, of CALog-lid) van de geïntegreerde politie, naast de zuiver administratieve en logistieke taken, in beperkte mate ook ondersteuning verlenen bij operationele verwerkingen⁵⁵. Aldus hebben deze leden van de politiediensten binnen het kader van hun bevoegdheden een beperkte verwerkingsbevoegdheid.

59. Politionele verwerkingen (door middel van het gebruik van camera's) kunnen dus door de leden van een politiezone worden uitgeoefend in zoverre zij daartoe op basis van de WGP en de WPA bevoegd zijn. **Aldus kunnen gewone burgers (die geen lid zijn van een politiedienst) geen politionele verwerkingen uitvoeren, laat staan politiebevoegdheden uitoefenen.**

59.1. De eerste opmerking bij randnummer 59⁵⁶ van de PZ Vlaams Brabant betreft een misvatting. Zoals hiervóór reeds uiteengezet, verwerkt de verwerker politiegegevens onder de verantwoordelijkheid en op basis van de verwerkingsbevoegdheid van deze laatste verwerkingsverantwoordelijke, **in zoverre uiteraard de verwerker zijn wettelijke opdracht en bevoegdheid niet overschrijdt door de facto (effectief) middels de verwerking van persoonsgegevens een politionele opdracht uit te oefenen** (één en ander werd uitgebreid uiteengezet en onderbouwd in het toezichtrapport van de PZ X van 9 november 2023, waarnaar de PZ Vlaams Brabant zelf verwijst⁵⁷).

⁵⁴ Wet van 7 december 1998 "tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus" (WGP).

⁵⁵ Zo wordt in artikel 138bis van de WGP aan het CALog-personeel in omstandigheden en onder voorwaarden de (verwerkings)bevoegdheid toegekend om snelheidsovertredingen vast te stellen.

⁵⁶ Opmerkingen PZ Vlaams Brabant op het ontwerprapport, p. 16 (stuk 34).

⁵⁷ Opmerkingen PZ Vlaams Brabant op het ontwerprapport, p. 18 (stuk 34).

59.2. Voor de volledigheid, duidelijkheid en tot voorlichting van de politiezone is de opmerking, met verwijzing naar een handboek WPA⁵⁸, waarin 'dwang' de factor of indicator zou zijn om vast stellen of het om een 'ondersteunende taak' gaat die wel of geen 'politiebevoegdheid' vereist (ter zake), niet enkel volstrekt irrelevant, maar ook onjuist. Het verband dat in dit handboek wordt gelegd met de bevoegdheid om 'dwang' uit te oefenen berust nog op de klassieke en strikte benadering van het 'geweldsmonopolie' van de overheid (in de zin van fysieke dwang, uitgeoefend door de politie), dat evenwel reeds lang voorbijgestreefd is. Het is intussen immers reeds decennia vaste Europese rechtspraak dat iedere wettelijke bepaling die de burger in de uitoefening van zijn of haar grondrecht(en) 'beperkt' (zoals *in casu* cameraverwerkingen), in grondrechtelijke termen, een '**dwangmaatregel**' is of de uitoefening van dwang betekent, waaraan door de auteurs van dit handboek wordt voorbijgegaan⁵⁹. Zowel de camerawet van 21 maart 2007 en *a fortiori* de camerabepalingen van de WPA zijn voorbeelden die grondrechtelijk als **dwangmaatregelen** zijn te beschouwen.

Om in de geest van voormelde juridisch achterhaalde visie te blijven, illustreert het hiernavolgend voorbeeld dat die opmerking de PZ Vlaams Brabant geen soelaas zou kunnen brengen. Blijkens artikel 138*bis* WGP kunnen bepaalde CALOG-personeelsleden, onder bepaalde voorwaarden, snelheidsovertredingen vaststellingen door middel van bemande of onbemande automatisch werkend toestellen, bedoeld in artikel 62 van de wet van 16 maart betreffende de politie over het wegverkeer. Dat is een voorbeeld van het specifiek het toekennen van een politiebevoegdheid, maar die wordt beperkt tot een **verwerkingsbevoegdheid** (vaststelling middels politiecamera), waarbij niet de bevoegdheid wordt toegekend om 'dwang' of 'geweld' te gebruiken, althans zoals de auteurs van voormeld handboek, daarin gevolgd door de PZ Vlaams Brabant, dat nog steeds lijken te begrijpen. Voormelde CALOG personeelsleden oefenen m.a.w. wel degelijk 'dwang' uit bij de vaststelling van voormelde verkeersinbreuken. Bovendien is deze 'ondersteunende taak' van het CALOG-personeel - die lid zijn van de geïntegreerde politie - in de WGP vastgelegd (artikel 118 WGP).

60. Ook op de verwerking van persoonsgegevens en informatie door middel van camerabeelden is artikel 44/1 § 1 WPA van toepassing. Deze bepaling vormt immers de basisbepaling voor de verwerking van politionele gegevens. Ten overvloede herhaalt de WPA in artikel 44/3 § 1, 1ste lid dat de politionele verwerking in overeenstemming met de "*wet gegevensbescherming*" (WVG) moet gebeuren.

5.5. Het gebruik van camera's in het kader van de wet private veiligheid

61. De wet op de private veiligheid is van toepassing op ondernemingen en interne bewakingsdiensten die bewakingsactiviteiten uitvoeren en/of bewakingsactiviteiten leveren. Deze wet somt uitputtend en limitatief de bewakingsactiviteiten op (art. 2 en 3 Wet private veiligheid) evenals de bevoegdheden, de verplichtingen en de middelen die in dat verband moeten en/of kunnen worden gebruikt, dan wel waarmee moet rekening gehouden worden (Hoofdstuk 5 van deze wet).

Een "*onderneming*" is "*elke rechtspersoon of natuurlijke persoon die activiteiten bestaande uit de blijvende of tijdelijke levering van diensten aan derden, uitoefent, aanbiedt of zich als dusdanig bekend maakt*"

Een bewakingsagent is "*elke persoon die belast is met het uitoefenen van bewakingsactiviteiten of die deze uitoefent*" (art. 2, 5° Wet private veiligheid). **De bewakingsagent kan slechts de handelingen stellen waarover iedere persoon beschikt** (art. 97 Wet private veiligheid).

62. Artikel 2, 22° van deze wet definieert wat onder "*bewakingscamera*" wordt verstaan: "*observatiesysteem, zoals bedoeld in artikel 2, 4° van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's*". Samen gelezen met het vermelde artikel van de camerawet betreft het "*elk vast, tijdelijk vast of mobiele observatiesysteem dat de bewaking en het toezicht van de plaatsen tot doel heeft en dat hiervoor beelden verwerkt*". De bewakingscamera die door een bewakingsagent kan worden gebruikt in het kader van zijn bevoegdheden is dus (1) een observatiesysteem dat (2) toezicht houdt op plaatsen (3) en daarvan beelden maakt in het kader van de toepassing van de Camerawet.

63. Artikel 2, 1° Camerawet omschrijft een "*niet-besloten plaats*" als "*elke plaats die niet door een omsluiting is afgebakend en vrij toegankelijk is voor het publiek, waaronder de openbare weg beheerd door de openbare overheden*"

⁵⁸ Opmerking PZ Vlaams Brabant op het ontwerprapport, p. 17 (stuk 34) met verwijzing naar: DE RAEDT, Ph. ROSSEEL, B. VAN TIELEN, *De wet op het politieambt. Handboek van de politiefunctie en de politieorganisatie*, Brussel, Uitgeverij Politeia 2023, 26ste editie, 94.

⁵⁹ Vgl. onder meer P. DE HERT, S. PYL, "De wet op het politieambt en de grondrechtelijke legaliteitseis. Is er sprake van veroudering, onvolledigheid of onnauwkeurigheid?", *Vigiles* 2013, afl. 5 en-2014, afl. 4, 1-2, 58-73, met verwijzingen.

bevoegd voor het wegbeheer". Artikel 2, 3° van dezelfde wet omschrijft "niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats" als "elke gebouw of elke door een omsluiting afgebakende plaats, die uitsluitend bestemd is voor het gebruik door de gewoonlijke gebruikers".

64. In zoverre voor dit thematisch toezicht relevant, bepaalt artikel 115, aanhef en onder 3° Wet private veiligheid het volgende (letterlijke weergave⁶⁰): "

"Bewakingsagenten kunnen **alleen** volgende bewakingsactiviteiten uitoefenen **op de openbare weg**:
(...).

3° bij **het bekijken** in real time van beelden:

a) afkomstig van bewakingscamera's die, vanop de bewaakte site, **gericht op de openbare weg, conform de camerawet, ten behoeve van de verantwoordelijke van de verwerking, tevens opdrachtgever van de bewakingsactiviteit**;

b) afkomstig van bewakingscamera's **geplaatst op de openbare weg ten behoeve van de overheid** in de lokalen die zij ter beschikking stelt en onder het effectief toezicht en de leiding van de bij de bewakingsagenten aanwezige politiefunctiearissen, **overeenkomstig de doeleinden voorzien in artikel 5 § 4, eerste lid, van de camerawet, ongeacht of het gaat om camera's geplaatst in toepassing van de camerawet of de wet op het politieambt**"(onderlijning door het COC)

(...).

Artikel 115 regelt en bakent dus de **bewakingsactiviteiten** af die de bewakingsagent **op de openbare weg** kan uitoefenen, *in casu*⁶¹ onder de volgende modaliteiten:

- het in *real time* bekijken van beelden;
- op de openbare weg;
- maar, onder toezicht van de politie;
- de finaliteit van het cameragebruik ligt in de camerawet.
- ongeacht of de camera's onder de toepassing van de Camerawet of de WPA vallen.

5.6. Met betrekking tot de taken uitgevoerd door de bewakingsagenten van de firma X

65. Blijkens de 'Memorandum of Understanding' tussen de PZ Vlaams Brabant en de firma X (stuk 18) doet de politiezone voor de bewaking van de infrastructuur en het cellencomplex beroep op de Raamovereenkomst ... 'Beveiliging en onthaalwerking' van de PZ X.

Deze raamovereenkomst beschrijft, voor zover relevant, het gebruik van de bewakingsdiensten van de firma X als volgt (stuk 17):

"I.1. Beschrijving van de opdracht

Voorwerp van deze diensten: Beveiliging en onthaalwerking

Raamovereenkomst met 1 dienstverlener voor de toegangscontrole (gewapend en ongewapend) en receptiefunctie op verschillende locaties en op afroep in verschillende fasen.

(...).

Deze opdracht kan uitgebreid worden met o.a. maar niet limitatief:

- "Camerabeeldmonitoring onder supervisie van en in de lokalen van de LOKALE POLITIE".

(...)

"III.6 Omschrijving van de verschillende profielen

Profiel Security – specifieke vereisten cameratoezicht

Vereiste vaardigheden

- Ervaring als cameraoperator binnen private veiligheid is een pluspunt
- Bereidheid om te werken met nieuwe cameraprogramma's
- Bereidheid om toezichtsoverdrachten uit te voeren

⁶⁰ Onderlijning COC.

⁶¹ De wet voorziet ook nog andere bewakingsactiviteiten die door de bewakingsagent op de openbare weg, in bepaalde omstandigheden en onder voorwaarden, kunnen uitgeoefend worden, maar deze zijn in het kader van dit toezichtonderzoek niet relevant.

- *Bereidheid om cameramethodieken aan te leren*
- *Administratieve vaardigheden voor het registreren van incidenten*
- *Kunnen werken met een joystick en kunnen uitvoeren van incidentregistraties*

66. Blijkens de *Memorandum of Understanding* tussen de PZ Vlaams Brabant en de firma X omvat de dienstverlening door de firma X: "enerzijds de bewaking van de infrastructuur van het cellencomplex en anderzijds het toezicht op het welzijn en de rechten van de aangehouden personen" (stuk 18, p.1).

67. In dat verband werd tussen de PZ Vlaams Brabant en de firma X een "Verwerkingsovereenkomst Triple Helix Experiment" afgesloten (stuk 9).

6. BEOORDELING

6.1. Met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens

68. Er wordt door de PZ Vlaams Brabant, zoals tevens blijkt uit de *DPIA* van de politiezone, **niet** betwist dat er voor het toezicht op de politiecellen politiecamera's worden gebruikt die onder de toepassing van de WPA vallen.

69. Er wordt door de PZ Vlaams Brabant evenmin betwist dat de informatie en persoonsgegevens die middels het in *real time* bekijken van de politiecamera's worden verwerkt, gebeurt in het kader van de uitoefening van een opdracht van bestuurlijke en gerechtelijke politie. Het staat immers ontegensprekelijk vast dat het verwerken van camerabeelden, door middel van het in *real time* bekijken van de camerabeelden van personen die in de politiecellen van de PZ Vlaams Brabant worden opgesloten, enerzijds, en de camerabeelden van personen die hun van hun vrijheid zijn beroofd en in het politiegebouw van de PZ Vlaams Brabant worden binnengebracht, anderzijds, verwerkingen zijn die kaderen binnen (deel uitmaken van) de opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie.

70. Er wordt **niet** betwist dat in het licht van het in *real time* **bekijken** van de politiecamera's van de politiecellen, het "bekijken" valt te beschouwen als het "raadplegen" van (toegang hebben tot) persoonsgegevens, namelijk de persoonsgegevens die door middel van de camerabeelden worden verzameld en op het beeldscherm zichtbaar worden van de van de zijn vrijheid benomen persoon die in een politiecel wordt opgesloten⁶² (stuk 29, zie randnummer 29 van dit toezichtrapport).

71. Er wordt ook **niet betwist** dat de PZ Vlaams Brabant voor het cameragebruik met het oog op het bewaken van de politiecellen als de verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 26, 8° WVG valt te beschouwen.

72. Het in *real time* bekijken van de camerabeelden door de bewakingsagent betreft bijgevolg een verwerking van, samengevat, 'politiegegevens', namelijk de verwerking van informatie en persoonsgegevens in het kader van de uitoefening van opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie bedoeld in artikel 27 WVG en geconcretiseerd in artikel 44/1 § 1 WPA waarvoor de PZ Vlaams Brabant de verwerkingsverantwoordelijke is.

6.2. Met betrekking tot de plaatsen die door artikel 115, 3°, b) Wet private veiligheid worden geïdentificeerd

73. Volgens de PZ Vlaams Brabant biedt artikel 115, 3°, b) Wet private veiligheid, samen gelezen met artikel 25/5 § 2 WPA, een voldoende rechtsgrond voor het, onder toezicht van de politiezone, in *real time* bekijken van camerabeelden van de politiecellen door de bewakingsagent.

74. Zoals blijkt uit het toezichtrapport DIO23002 van 9 november 2023 is het Controleorgaan van oordeel dat de inzet van bewakingsagenten voor het in *real time* bekijken van politiecamera's niet louter kan gebaseerd worden op artikel 115, 3°, b) van de Wet private veiligheid, omdat deze wet van toepassing is op de ondernemingen en interne bewakingsdiensten in de zin van deze wet. Deze wet regelt strikt (en dus limitatief) de bewakingsactiviteiten die door bewakingsagenten kunnen worden uitgeoefend, waaronder het gebruik van camera's. Daarom wordt in artikel 115, 3°, b) van de Wet private veiligheid expliciet verwezen naar artikel 5 § 4 van de Camerawet van 21 maart 2007⁶³. Hieruit volgt dat camera's van een opdrachtgever (verwerkingsverantwoordelijke) alleen wettig door een derde

⁶² Daarbij maakt het COC abstractie van de persoonsgegevens van de leden van de politiezone (politiepersoneel) die ook op de beelden verschijnen.

⁶³ Wet van 21 maart 2007 "tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's".

(bewakingsagent) kunnen worden gebruikt mits de wet aan de opdrachtgever het gebruik van camera's in de gegeven omstandigheden toelaat.

75. Aldus moet eerst onderzocht worden of de bewakingsagent bij toepassing van artikel 115, 3° b) Wet private veiligheid in *real time* camerabeelden van politiecellen kan bekijken.

76. Hoewel artikel 115, 3° b) Wet private veiligheid zeer duidelijk noch opsluitingsplaatsen noch een politiegebouw viseert, baseert de PZ Vlaams Brabant zich, om de inzet van bewakingsagenten te rechtvaardigen, op de memorie van toelichting bij deze wet die stelt, zoals in randnummers 25 en 26 wordt uiteengezet, dat politiediensten ook m.b.t. andere soorten plaatsen beroep kunnen doen op een bewakingsagent om camerabeelden in *real time* te bekijken.

77. Het Controleorgaan kan dit standpunt van de PZ Vlaams Brabant evident niet onderschrijven.

Het Controleorgaan onderbouwt zijn oordeel door middel van de volgende drie overwegingen.

78. Ten eerste: artikel 115, 3° a) en b) van de Wet private veiligheid bakent de plaatsen af waar cameratoezicht door een bewakingsagent in opdracht van de verwerkingsverantwoordelijke kan worden uitgevoerd. De tekst en bewoordingen van de wet zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Het betreft het gebruik van bewakingscamera's voor het bewaken van de **openbare weg** (camera's "*geplaatst op de openbare weg*"). Eén van de wettelijk vastgelegde elementen van het *doel* van het gebruik van de camerabewaking is expliciet de openbare weg⁶⁴. Artikel 115, 3° a) en b) vermelden geen 'andere plaatsen' dan de openbare weg. Dit brengt met zich dat artikel 115, 3°, a) en, *in casu*, b) niet van toepassing is op andere plaatsen dan plaatsen die als "*openbare weg*" worden beschouwd (niet-besloten plaats). Politiecellen vormen een plaats binnen een politiegebouw, een besloten plaats, en kunnen daarom niet worden beschouwd als een openbare weg noch daarmee worden gelijkgesteld. Parlementaire werken en besprekingen kunnen evident nooit afbreuk doen aan de termen van de wettekst zelf of daaraan een andere betekenis geven, a fortiori wanneer die wettekst duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar is, zoals *in casu* (zie verder onder randnummer 79).

79. Ten tweede: wetstechnisch, en onder meer op basis van het door het Grondwettelijk Hof ontwikkeld (formeel) wettigheidsprincipe, is het overduidelijk dat in een memorie van toelichting geen wetgevende normen kunnen worden vastgelegd⁶⁵. De essentiële elementen, met name de omstandigheden waarin en de voorwaarden waaronder een (verwerkings)bevoegdheid wordt gecreëerd worden expliciet in de wet vastgelegd. In de memorie van toelichting wordt daarentegen de noodzakelijkheid en de evenredigheid van de wetgevende norm verantwoord (gemotiveerd) en toegelicht⁶⁶. Aldus kunnen de in de wet vastgelegde 'openbare plaatsen' in de memorie van toelichting wel worden toegelicht en gestoffeerd met voorbeelden van plaatsen die onder de in de wettelijke bepaling bedoelde plaats(en) worden begrepen; evenwel kunnen in de memorie van toelichting geen bijkomende of andere categorieën van plaatsen worden gecreëerd die niet als dusdanig in de wet(tekst) staan.

80. Ten derde: artikel 115, 3° van de Wet private veiligheid werd door de Wet van 21 maart 2018, waarop de PZ Vlaams Brabant zich baseert, **niet** gewijzigd wat betreft de plaatsen die onder het toepassingsgebied van voormeld artikel vallen. De door de PZ Vlaams Brabant aangehaalde passage in de memorie van toelichting bij (artikel 87) van de Wet van 21 maart 2018 kan enkel en alleen handelen over de aanpassingen die door artikel 87 van deze wet werden ingevoerd. De aanpassingen hadden evenwel louter betrekking op de toevoeging van de woorden "*in real time*", "*de doeleinden voorzien in het*" en "*, ongeacht of het gaat om camera's geplaatst in toepassing van de camerawet of de wet op het politieambt*".

81. Het spreekt voor zich dat wanneer de wetgever ook politiecellen (besloten plaatsen) zou hebben willen voorzien, deze plaatsen, gelet op de gevoeligheid en de verregaande impact op het privéleven van de opsloten personen, zich in artikel 115, 3°, b) van de Wet private veiligheid niet expliciet zou hebben beperkt tot "**openbare**" plaatsen. Uit de memorie van toelichting bij de totstandkoming van artikel 115, 3° van de Wet van private veiligheid blijkt overduidelijk

⁶⁴ In artikel 115, 3° b) van de Wet private veiligheid stelt: "*de doeleinden voorzien in artikel 5, § 4, eerste lid, van de camerawet*". Deze zijn om onmiddellijk te kunnen ingrijpen bij misdrijf, schade, overlast of verstoring van de openbare orde. Artikel 5 van deze wet viseert een "niet-besloten plaats" waaronder ook de openbare weg wordt verstaan (art 2, 1° Camerawet).

⁶⁵ Vgl. ten overvloede Raad van State, Advies 60.040/3 van 29 september 2016 over "*een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest houdende diverse fiscale bepalingen*", 95: "*Die elementen moeten uit de tekst zelf van het aan te nemen decreet blijken; het volstaat niet er louter melding van te maken in de memorie van toelichting*".

⁶⁶ Vgl. onder meer GwH 14 juli 2016, nr. 108/2016; GwH 20 februari 2020, nr. 27/2020 en GwH, 10 maart 2022, nr. 33/2022.

dat het toepassingsgebied van dit artikel zich uitdrukkelijk beperkt tot openbare plaatsen als zodanig. Daarbij wordt het voorbeeld gegeven van een winkelstraat⁶⁷. Politiecellen zijn evident geen "openbare" plaatsen.

81.1. In haar opmerkingen op het ontwerprapport zoekt de PZ Vlaams Brabant spijkers op laag water door op pagina 23, voorlaatste alinea, te beweren dat het COC enerzijds stelt dat de verwijzing naar de toelichting (en het voorbeeld) in de memorie van toelichting bij de artikelen 115, 3°, b) Wet private veiligheid en 25/5 § 2 WPA niet bestaanbaar is met het (vaststaand) standpunt dat een memorie van toelichting geen rechtsgrond kan vastleggen en anderzijds de overweging van het COC dat de wetgever in dat verband een situatie heeft gecreëerd die voor de politiediensten verwarrend is of kan zijn (randnummer 102 van dit toezichtrapport).

81.2. De PZ Vlaams Brabant haalt twee verschillende zaken door elkaar. Het eerste staat inzake juridische beoordeling uiteraard volledig los van het tweede. Het (tweede) betekent enkel dat, zonder afbreuk te (kunnen) doen aan het wettigheidsbeginsel, het COC zich kan voorstellen dat een samen lezing van artikel 115, 3° b) Wet private veiligheid en de wetsgeschiedenis bij dat artikel, enerzijds en de WPA anderzijds, voor verwarring bij de rechtsonderhorige kan of zou kunnen zorgen, waarmee door het COC bij de beoordeling van de corrigerende maatregel rekening wordt gehouden. Dat doet natuurlijk niets af aan de evidentie dat een memorie van toelichting nooit een afdoende rechtsgrond kan zijn voor een verwerking van persoonsgegevens.

Corrigerende maatregel

82. Aangezien artikel 115, 3°, b) Wet private veiligheid duidelijk het toepassingsbied afbakt tot camera's geplaatst op de openbare weg kan de draadwijdte van deze wetgevende norm niet (wettig) door de PZ Vlaams Brabant worden uitgebreid naar een andere plaats, zoals, *in casu*, de politiecellen die niet onder camera's "geplaatst op de openbare weg" kunnen worden begrepen.

83. De PZ Vlaams Brabant vermeldt artikel 115, 3°, b) van de Wet private veiligheid, in samenhang met artikel 25/5 § 2 WPA, als rechtsgrond om het in *real time* bekijken van camerabeelden door de bewakingsagent met het oog op toezicht op de politiecellen te rechtvaardigen.

84. Uit het voorgaande blijkt dat de WPA van toepassing is op het gebruik van camera's in het raam van de uitoefening van de opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie. Onafgezien van het gestelde onder randnummer 56 moet worden opgemerkt dat in deze bepaling in ieder geval de voorwaarde wordt gesteld dat het in *real time* bekijken van de camerabeelden door een niet-politiedienst (*in casu*, bewakingsagenten) slechts toegelaten is "***in het kader van de uitoefening van de bevoegdheden die hen worden toevertrouwd door of krachtens de wet die hun opdrachten regelt***". Zelfs de *hypothese* dat een bewakingsagent als "*andere personen dan leden van de politiedienst*" zou kunnen worden beschouwd, *quod non*, zou, in de voorliggende omstandigheden waarin het in *real time* bekijken van de politionele camerabeelden gebeurt, sowieso niet houdbaar zijn, nu artikel 115, 3°, b) Wet private veiligheid zich uitdrukkelijk beperkt tot camerabewaking geplaatst op de openbare weg, terwijl de PZ Vlaams Brabant voormeld artikel toepast voor het in *real time* bekijken van camerabeelden van en in de politiecellen in het politiegebouw van de PZ Vlaams Brabant.

84.1. Een volgende opmerking waarmee de PZ Vlaams Brabant zijn wettelijke verantwoordelijkheid probeert af te zwakken of, erger, op het COC als toezichthouder af te schuiven is de flagrante onjuiste en niet aangetoonde bewering dat het COC tijdens het informeel overleg van 31 augustus 2024 met de PZ Vlaams Brabant alsook tijdens het plaatsbezoek op 24 oktober 2024 artikel 25/5 § 2 WPA "*als mogelijke wettelijke basis*" zou hebben aangeduid (Opmerkingen PZ Vlaams Brabant op het ontwerprapport, p. 18, stuk 34), *quod certe non*.

84.2. Wél werd de korpchef op voormelde informele vergadering van 31 augustus 2024 aangemoedigd om de draagwijdte van dit artikel goed te onderzoeken, omdat, als gevolg van het toezichtrapport PZ X, in de politiewereld kennelijke de perceptie circuleert dat paragraaf 2 van dit artikel 25/5 WPA als een wettelijke uitweg (vluchtweg) zou kunnen worden gebruikt voor het inzetten van bewakingsagenten om de politiebeelden in *real time* te bekijken. Daaruit kan evenwel helemaal niet worden afgeleid dat het COC ter zake artikel 25/5 § 2 WPA als een correcte rechtsgrond beschouwt of zelfs maar de indruk zou hebben gewekt in die zin.

⁶⁷ Parl. St. Kamer 2016-2017, nr. 54-2388/001, 61; Parl. St. Kamer 2016-2017, nr. 2388/003, 15.

85. In het licht van het voorgaande is een nader onderzoek naar de eventuele toepassing van artikel 25/5 § 2 Wet Politieambt derhalve ook overtollig, vermits artikel 115, 3° b) van de Wet private veiligheid naar het oordeel van het Controleorgaan geen rechtsgrond kan zijn voor het in *real time* bekijken van camerabeelden van politiecellen in het politiegebouw van de PZ Vlaams Brabant.

Artikel 115, 3°, b) van de Wet private veiligheid *in fine*, in zoverre het voorziet dat dit artikel van toepassing is, "*ongeacht de toepassing van de Camerawet of de wet op het politieambt*", doet niet anders besluiten vermits, zoals hiervoor gesteld, naar het oordeel van het Controleorgaan, artikel 115, 3°, b) Wet private veiligheid **niet** de politiecellen viseert, waardoor artikel 115, 3°, b) van de Wet private veiligheid in de gegeven omstandigheden niet kan worden aangewend om een private bewakingsagent wettig in *real time*, onder toezicht van de politiedienst, camerabeelden te laten bekijken met betrekking tot personen die in politiecellen worden opgesloten.

Dat de PZ Vlaams Brabant stelt dat momenteel de technologische mogelijkheden van automatische *blurring* van gezichten en andere identificeerbare informatie worden bekeken voor de kwalificatie van de camerabeelden in kwestie doet daaraan niet af.

86. Het staat vast dat het in *real time* 'bekijken' van de camerabeelden als een verwerking in de zin van artikel 26, 2° WVG wordt beschouwd.

87. Het COC is bijgevolg van oordeel dat de PZ Vlaams Brabant in strijd met de bepalingen van titel 2 WVG en de WPA persoonsgegevens verwerkt, aangezien artikel 115, 3°, b) Wet private veiligheid niet van toepassing is op het gebruik van camera's voor de bewaking van politiecellen.

88. In overweging moet worden genomen dat de verwerking van persoonsgegevens moet gebaseerd zijn op een wettelijke basis, bedoeld in artikel 33 WVG.

In overweging moet worden genomen dat de bewakingsagenten onder het gezag en de verantwoordelijkheid van de PZ Vlaams Brabant politionele informatie en (persoons)gegevens verwerken in de zin van artikel 26, 1° en 2° WVG en artikel 44/1 § 1 WPA.

89. Bijgevolg vormt deze verwerking van politionele gegevens door de bewakingsagent(en) van de firma X in kader van het gebruik van camera's met het oog op de bewaking van de politiecellen, waaronder, in voorkomend geval, het welzijn van de opgesloten personen, waarbij persoonsgegevens worden verwerkt, een inbreuk op artikel 33, 1° WVG, dat bepaalt dat een verwerking van persoonsgegevens moet gebaseerd zijn op een wettelijke basis. Een onrechtmatige verwerking wordt correctioneel strafbaar gesteld door artikel 222, 1° Wet Gegevensbescherming.

Corrigerende maatregel

Het COC legt de politiezone Vlaams Brabant een verwerkingsverbod op voor de verwerking van informatie en persoonsgegevens bedoeld in artikel 44/1 § 1 van de Wet op het politieambt en artikel 26, 1° en 2° van de Wet gegevensbescherming uitgevoerd door middel van het gebruik van camera's door een private bewakingsagent en onder het gezag en de verantwoordelijkheid van de PZ Vlaams Brabant als zijnde in strijd met de Wet Gegevensbescherming en de Wet op het Politieambt, waardoor de PZ Vlaams Brabant een verwerking laat uitvoeren door een persoon die in deze omstandigheden verwerkingsonbevoegd is, ten gevolge waarvan de verwerking niet gebaseerd is op een wettelijke basis zoals voorzien in artikel 33 WVG.

Bijgevolg beveelt het COC de PZ Vlaams Brabant om de betreffende verwerkingen die door de bewakingsagent worden uitgevoerd te beëindigen conform de modaliteiten nader omschreven in het beschikkend gedeelte van dit toezichtrapport.

Gelet op de aard en de gewichtigheid van de inbreuk is het opleggen van een definitief verwerkingsverbod, conform de modaliteiten omschreven in het beschikkend gedeelte van dit rapport, noodzakelijk en proportioneel.

6.3. De verwerkersovereenkomst tussen de PZ Vlaams Brabant en de firma X

90. Tijdens het plaatsbezoek bij de PZ Vlaams Brabant werd door het COC de vraag gesteld waarom tussen de PZ Vlaams Brabant en de firma X een verwerkerovereenkomst werd opgesteld. Volgens de PZ Vlaams Brabant is een verwerkerovereenkomst nodig omdat de private bewakingsagent in opdracht van de politiezone persoonsgegevens verwerkt middels het in *real time* bekijken van de camerabeelden van de politiecellen. De PZ Vlaams Brabant is van mening dat de firma X deze opdracht uitvoert 'namens' de politiezone bedoeld in artikel 26, 9° WVG waardoor blijkens artikel 53 e.v. van dezelfde wet de verwerkingen in verwerkerovereenkomst moet worden vastgelegd. Volgens de PZ Vlaams Brabant brengt het feit dat de private bewakingsagent van de firma X daarbij uitsluitend het verwerkingsmiddel, namelijk de camera's voor de bewaking van de politiecellen, van de PZ Vlaams Brabant gebruikt daarin geen verandering.

91. Het Controleorgaan kan het standpunt van de PZ Vlaams Brabant **niet** bijtreden.

92. De bewakingsagent kijkt de beelden in *real time*, en verwerkt daarbij dus persoonsgegevens, onder het toezicht en rechtstreeks gezag en op instructies van de korpschef van de PZ Vlaams Brabant die politiezone gegevens voor zijn doeleinden verwerkt. Daar doet, voor de volledigheid, niets aan af dat de private bewakingsagent *de facto* en *de jure* in een arbeidsverhouding staat met de firma X en daardoor ten opzichte van de PZ Vlaams Brabant als een derde is te beschouwen.

93. Een tweede voorwaarde is, dat de persoonsgegevens namens (ten behoeve van) de verwerkingsverantwoordelijke worden verwerkt. Dat veronderstelt dat de verwerking van de persoonsgegevens (geheel of gedeeltelijk) wordt uitbesteed aan een verwerker die daarbij een zekere handelingsvrijheid heeft om de gepaste organisatorische en technische middelen te kiezen om de opdracht te realiseren. Dit betekent dat de verwerker in zekere mate eigen middelen gebruikt om de persoonsgegevens van de verwerkingsverantwoordelijke te verwerken⁶⁸, en waaraan, om op de opmerking van de PZ Vlaams Brabant op het ontwerprapport te antwoorden, in de verwerkerovereenkomst tussen de PZ Vlaams Brabant en de firma X duidelijk ook aandacht wordt besteed⁶⁹ (abstractie makend van de omstandigheid dat de firma X op zijn beurt de verwerking(en) uitbesteedt aan een sub-verwerker, wat *in casu* niet door de PZ Vlaams Brabant wordt opgeworpen en ook niet uit de stukken blijkt).

94. In de omstandigheid dat de verwerkingsverantwoordelijke PZ Vlaams Brabant voor de verwerking van de persoonsgegevens (1) zijn eigen middelen gebruikt en (2) de verwerking door een gemachtigde, al dan niet een derde, en onder zijn rechtstreekse gezag laat uitvoeren, is er geen sprake van een verwerkerssituatie⁷⁰.

Voor de volledigheid moet worden opgemerkt dat tal van bedrijven, en ook de geïntegreerde politie, verwerkingen door derden laat uitvoeren maar daarom niet *ipso facto* de persoonsgegevens 'namens' de verwerkingsverantwoordelijke verwerken in een juridische relatie verwerkingsverantwoordelijke-verwerker bedoeld in artikel 26, 9° WVG⁷¹.

94.1. Uit de concrete omstandigheden en de gedane vaststellingen die door de PZ Vlaams Brabant in zijn opmerkingen op het ontwerprapport niet worden tegengesproken, blijkt dat:

- de bewakingsonderneming een externe of aparte entiteit is ten opzichte van de verwerkingsverantwoordelijke, de PZ Vlaams Brabant;
- de verwerking, in *real time* bekijken van camerabeelden in het cellencomplex, enkel en alleen wordt uitgevoerd bij de entiteit van de verwerkingsverantwoordelijke;
- de bewakingsagent, personeelslid van de bewakingsonderneming, helemaal geen invloed heeft op de keuze van de gebruikte of te gebruiken technische middelen die de verwerking mogelijk maken of faciliteren;

⁶⁸ Groep Gegevensbescherming artikel 29, *Advies 1/2010 over de begrippen "voor de verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker"*, (WP 169), van 16 februari 2010, 29-30 Met de invoering van de Algemene Verordening Gegevensbescherming is deze groep vervangen door het Europees Comité voor gegevensbescherming. Europees Comité voor gegevensbescherming, *Richt snoeren 07/2020 over de begrippen "verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker" in de AVG, versie 2.0*, vastgesteld op 7 juli 2021, 30-31.

⁶⁹ Zie artikel 4 en bijlage 3 van de verwerkerovereenkomst (stuk 9).

⁷⁰ Groep Gegevensbescherming artikel 29, *Advies 1/2010 over de begrippen "voor de verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker"*, (WP 169), van 16 februari 2010, 29. Europees Comité voor gegevensbescherming, *Richt snoeren 07/2020 over de begrippen "verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker" in de AVG, versie 2.0*, vastgesteld op 7 juli 2021, randnummer 78, p. 30.

⁷¹ Denk bijvoorbeeld ook aan de situatie waarbij de verwerkingsverantwoordelijke een ziek personeelslid vervangt door een uitzendkracht. Deze laatste werkt (verwerkt persoonsgegevens door gebruik te maken van de middelen en) onder het rechtstreekse gezag en instructies van de verwerkingsverantwoordelijke, terwijl hij als een "derde" valt te beschouwen ten opzichte van de verwerkingsverantwoordelijke doordat wordt gebruik gemaakt van de diensten van het uitzendkantoor.

- de bewakingsagent ter zake alleen functioneert onder het rechtstreeks gezag van de verwerkingsverantwoordelijke; - de bewakingsonderneming, werkgever van het personeelslid die de camerabeelden in *real time* bekijkt, heeft met betrekking tot het in *real time* bekijken van de camerabeelden (verwerking) geen enkele invloed, noch zeggenschap, op de verwerkingen die zijn personeelslid bij de verwerkingsverantwoordelijke uitvoert⁷².

Aldus is het COC is zijn oordeel dat er in de gegeven omstandigheden geen sprake is van een relatie verwerkingsverantwoordelijke-verwerker. Bijgevolg wordt de bewakingsonderneming ten opzichte van de PZ Vlaams Brabant **niet** als een 'verwerker' in de zin van titel 2 WVG beschouwt.

7. CONCLUSIE

95. Het Controleorgaan komt aldus tot de conclusie dat uit de stukken van het dossier, de vaststellingen en de feitelijkheden blijkt dat het gebruik van de vaste camera's in de PZ Vlaams Brabant om toezicht te houden op de politiecellen, die het voorwerp uitmaakt van dit thematisch toezicht, niet in overeenstemming is met artikel 115, 3°, b) van de Wet private veiligheid. Bijgevolg kan artikel 115, 3° b) Wet private veiligheid niet als wettelijke basis worden aangenomen.

96. Niettemin valt het in *real time* bekijken van de beelden van camera's met het oog op toezicht van de politiecellen onder de toepassing van de WPA. Nu het voormeld artikel 115, 3°, b) van de Wet private veiligheid in de gegeven omstandigheden geen rechtsgrond kan zijn voor het gebruik van camerabewaking voor de politiecellen van de PZ Vlaams Brabant dient de toepassing van artikel 25/5 § 2 WPA niet verder onderzocht te worden aangezien deze bepaling hoe dan ook in abstracto de voorwaarde stelt dat de derde, niet-politiedienst, bevoegd is om de camera's van de politie te gebruiken.

97. Het Controleorgaan is evenwel niet blind voor de aanvullende contextuele toelichting die door de PZ Vlaams Brabant werd verstrekt. Daaruit kan worden afgeleid dat de intenties van de PZ Vlaams Brabant met betrekking tot het cameragebruik en daarbij gebruik maakt van de diensten van een bewakingsonderneming, die het voorwerp uitmaakt van onderhavig thematisch toezicht, ter goeder trouw bedoeld zijn, minstens waren, in die zin dat de PZ niet de intentie had of heeft om het vigerend wettelijk kader niet te willen respecteren. Uit dit toezichtonderzoek blijkt niet het tegendeel.

Het COC kan evenwel geen rekening houden met het naar eigen zeggen 'schrijnend' personeelstekort bij de PZ Vlaams Brabant⁷³ als rechtvaardiging of verschoning om dan maar de wet niet te moeten naleven. Dit is niet alleen voor de burger niet zo, maar *a fortiori* en wel in de eerste plaats voor de politie wiens voorbeeldfunctie niet moet worden herhaald. In overeenstemming bovendien met de rechtspraak van het Hof van Justitie dient op dit punt te worden benadrukt dat het gebrek aan toekenning van afdoende werkingsmiddelen aan overheidsinstanties, in geen geval een legitiem argument kan uitmaken om een inbreuk op de door het Handvest gewaarborgde grondrechten te rechtvaardigen⁷⁴. Als er bovendien één organisatie of instelling is van wie bij uitstek verwacht mag worden zich strikt aan wet en regelgeving te houden - en wiens opdracht en dagelijkse activiteit het is afwijkend gedrag bij niet politiediensten en burgers te handhaven en hen daarop aan te spreken - is het wel de politie. Er zijn tal van andere initiatieven die kunnen worden genomen om met (beweerde) personeelstekorten - waar overigens de PZ Vlaams Brabant allerm minst alleen in staat - om te gaan. Onwettigheden (blijven) begaan behoren daar niet bij.

⁷² Waarbij voor alle duidelijkheid abstractie wordt gemaakt van het toezicht van de bewakingsonderneming op de vertrouwelijkheid van de gegevensverwerking door de bewakingsagent en andere (arbeidsrechtelijke)regelingen die van toepassing zijn op de relatie tussen de bewakingsonderneming en zijn personeel.

⁷³ Opmerkingen PZ Vlaams Brabant, p. 6 en 30. Bovendien valt de organisatie van een politiedienst op dat vlak buiten de toezichtbevoegdheid van het COC, nog daargelaten dat het COC op basis van de gehanteerde berekeningsmechanismen formeel kan vaststellen dat er daadwerkelijk sprake is van een (wettelijk) personeelstekort bij de PZ Vlaams Brabant.

⁷⁴ Zie o.a. Gegevensbeschermingsautoriteit, Autorisatie en Adviesdienst, De adviespraktijk van de autorisatie – en adviesdienst, Publieke sector en wettelijke verplichtingen, p. 36 en 37 met verwijzing naar HvJ (Grote kamer), 1 augustus 2022, OT tegen Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, zaak C-28/08, r.o. 89, www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/burger/nieuws/2024/10/24/publieke-sector-informatiebrochure-over-de-adviespraktijk-van-de-autorisatie--en-adviesdienst.

98. Aangezien de door de PZ Vlaams Brabant aangeduide wettelijke grondslag niet door het COC wordt weerhouden, terwijl artikel 33 WVG, gelezen in samenhang met artikel 29 § 5 WVG, vereist dat een verwerking gebaseerd moet zijn op een wettelijke grondslag, is het opleggen van een definitief verwerkingsverbod noodzakelijk en proportioneel.

99. Het verwerkingsverbod is een maatregel die ertoe strekt de conformiteit met de bepalingen van titel 2 WVG en de WPA doen naleven of te herstellen. In het licht van de onderzoeksbevindingen en de beoordeling van het COC wordt op die manier voorkomen dat er (nog) verder in strijd met het wettelijke kader persoonsgegevens worden of zouden worden verwerkt.

100. Daarnaast valt de relatie tussen de PZ Vlaams Brabant en de firma X in de gegeven omstandigheden niet te beschouwen als een verwerkersrelatie waardoor het opmaken van een verwerkersovereenkomst niet nodig is. De gevolgtrekking uit deze conclusie behoort tot de verwerkingsverantwoordelijkheid van de PZ Vlaams Brabant.

100.1. De (wettelijke) rol van de verwerker kan en mag niet vereenzelvigd worden met opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie. Zoals in dit toezichtrapport overduidelijk wordt aangetoond, worden de verwerkingsbevoegdheden in het kader van de opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie, *in casu*, toevertrouwd aan in de WPA en de WGP aangeduide leden van de geïntegreerde politie. Dit betekent dat (het personeel van) de verwerker, in het kader van zijn hoedanigheid van verwerker van persoonsgegevens van de verwerkingsverantwoordelijke (politiedienst) *de facto* en *de jure* geen verwerkingen mag uitvoeren die alleen door een door de wet aangeduide orgaan, entiteit, dienst, persoon of functie kan worden uitgevoerd. Dit geldt des te meer voor handhavingsopdrachten – en bevoegdheden. Een andere conclusie – en de redenering van de PZ Vlaams Brabant in zijn logische consequenties doortrekkende – zou erop neer komen dat iedere burger (of personeelslid van een bewakingsonderneming), bijvoorbeeld, een proces-verbaal zou kunnen opmaken (vb. als 'bijstand' bij een verhoor door er de redactie van te doen), politieke informatie en persoonsgegevens in de basisgegevensbanken, bijzondere gegevensbanken en in de algemene nationale gegevensbank zou kunnen verwerken, een individuele persoonsbeschrijving, vingerafdrukken en foto's - zonder deze zelf af te nemen -(triptiek), zou kunnen verwerken en door middel van politiecamera's zou kunnen deelnemen aan een politieactie, al dan niet op de openbare weg; dit alles door zich éénvoudigweg louter persoonlijk, of de onderneming waarvan hij of zij personeelslid is, als een 'verwerker' van de politiedienst te beschouwen of voor te stellen. Dit is en kan evident niet de bedoeling zijn van de wetgever en is *de lege lata* en tot nader order onwettig en onmogelijk.

100.2. Dat het er de PZ Vlaams Brabant kennelijk om te doen is, in het raam van de bewaking van (de infrastructuur van) het cellencomplex (waarbij ten overvloede moet benadrukt worden dat niet alleen en wellicht zelfs niet in hoofde 'de infrastructuur' wordt bewaakt, maar deze opdracht altijd en onafwendbaar gepaard gaat met de bewaking van opgesloten, gearresteerde of aangehouden personen, en dat laatste ook de bedoeling was en is van de PZ Vlaams Brabant⁷⁵), deze bewakingsopdracht aan een private onderneming uit te besteden blijkt uit de bezorgdheid van de politiezone dat, door de voorgenomen corrigerende maatregel, de continuïteit van de camerabewaking van de politiecellen en het welzijn van de opgesloten personen in het gedrang zou komen (opmerkingen PZ Vlaams Brabant op het ontwerprapport, p. 31 en 33, stuk 44).

100.3. Het wettig *outsourcen*, in zoverre dit inderdaad de bedoeling is maar waarvan het er alleszins en minstens alle schijn van heeft, van politieopdrachten (en dus politiebevoegdheden) kan niet 'geregeld' worden via de constructie van de relatie verwerkingsverantwoordelijke-verwerker, noch is dat de bedoeling van de Europese wetgever, wel integendeel. Het kan in de huidige stand van de wet dus ook niet beslist of doorgevoerd worden door een politiedienst. Het toebedelen van politieopdrachten aan niet politiediensten of private actoren vergt minstens maar noodzakelijkerwijze een duidelijke, nauwkeurige en voorzienbare wetgeving, ongetwijfeld voorafgegaan door een breed maatschappelijk debat en kan maar worden beslecht op het hoogste democratische forum, met name de wetgevende macht.

8. DE INWERKINGTREDING VAN DE CORRIGERENDE MAATREGELEN

⁷⁵ Zie ook de e-mail van 27 november 2023 van de DPO van de PZ Vlaams Brabant naar professor X m.b.t. het voorgenomen initiatief van het 'Triple Helix Experiment' waarin onder meer de volgende vraag wordt gesteld (letterlijke weergave): "Welke lessen kunnen worden getrokken op diverse terreinen, zoals onder meer het toezicht van de politie op de aangehouden cf. de wettelijke opdracht van de politie hieromtrent, tussenkost wanneer het welzijn van de aangehouden in het gedrang komt..." (stuk 21; zinsdelen in het vet gezet door het COC).

101. Uit punt 3.2. van de *Memorandum of Understanding* blijkt dat de PZ Vlaams Brabant de uitvoering van het Tripel Helix Project zonder opzegtermijn kan stopzetten en zonder dat daaraan financiële gevolgen voor één van de of beide partijen worden gekoppeld (stuk 9).

101.1. Volgens de PZ Vlaams Brabant is deze "*stelling (...) nogal kort door de bocht*" omdat de stopzetting van de overeenkomst met de firma X "*nadelige gevolgen*" zou hebben en een "*een nefaste impact op de goede samenwerking en relatie tussen die partijen*". Daarnaast wordt door de politiezone opgemerkt dat het opleggen van een corrigerende maatregel door het COC een (niet-juridische) "*impact*" kan of zal hebben op de relatie tussen de politiezone en de betrokken bewakingsonderneming, de continuïteit van de camerabewaking van de politiecellen en het welzijn van de opgesloten personen (Opmerkingen PZ Vlaams Brabant op het ontwerprapport, p. 31 en 33, stuk 44). Hierop kan kort al volgt worden geantwoord:

101.2. Ten eerste betreft het geen "*stelling*" van het COC, maar wel een privaatrechtelijke verbintenis die door de PZ en de firma X in een burgerrechtelijke overeenkomst werd vastgelegd.

Ten tweede is het opleggen van een corrigerende maatregel louter het gevolg van het niet naleven van de wetgeving door de verwerkingsverantwoordelijke politiezone. Het COC kan het opleggen van een corrigerende maatregel alleen achterwege laten of (ten voordele van de verwerkingsverantwoordelijke) moduleren indien de verwerkingsverantwoordelijke duidelijk aangeeft de vastgestelde inbreuk intussen te hebben beëindigd of duidelijk te kennen geeft deze te zullen beëindigen⁷⁶. Uit de opmerkingen van de PZ Vlaams Brabant op het ontwerprapport blijkt evenwel niet dat de PZ Vlaams Brabant reeds een einde heeft gemaakt aan de vastgestelde inbreuk of dat zelfs maar zinnens is te doen.

102. Uit wat voorgaat blijkt, zoals in dit toezichtrapport wordt opgemerkt, dat het COC bij het opleggen van de corrigerende maatregel rekening wenst te houden met:

- de complexiteit van de materie, inzonderheid in functie van het samenlezen van de in het geding zijnde wettelijke kaders en bepalingen;
- het feit dat de wetgever in dat verband een situatie heeft gecreëerd die voor de politiediensten verwarrend is of kan zijn;
- het feit dat het COC zich in de gegeven concrete omstandigheden nog niet eerder had uitgesproken of een oordeel heeft moeten vormen over de draagwijdte van artikel 115, 3° b) van de Wet private veiligheid van 2 oktober 2017 voor de politiediensten, al dan niet in samenhang met artikel 25/5 § 2 van de Wet op het politieambt, waardoor de PZ Vlaams Brabant logischerwijze ook geen kennis had moeten of kunnen hebben van het standpunt van het COC;
- het feit dat het noodzakelijk is dat de PZ Vlaams Brabant de continuïteit van de basisfunctionaliteiten van de lokale politie dient te waarborgen, waarbij ook het in *real time* cameratoezicht van de politiecellen een verantwoordelijkheid van de PZ Vlaams Brabant is.

102.1. De PZ Vlaams Brabant stelt zich vragen bij het opleggen van de corrigerende maatregel in het licht van de wettelijke voorlichtingsopdracht van het COC, waaronder het waarschuwen wanneer bepaalde gegevensverwerkingen niet conform de WVG en/of de WPA verlopen, en dit terwijl rekening wordt gehouden met de complexiteit van de materie⁷⁷.

Deze opmerking komt het COC zeer vreemd voor. De PZ Vlaams Brabant was (reeds geruime tijd) en is duidelijk op de hoogte van de wettelijke knelpunten die rijzen bij het inschakelen van bewakingsagenten voor politionele verwerkingen (opdrachten) door onder meer het voormeld toezichtonderzoek bij de PZ X. Dit toezichtrapport is niet alleen openbaar, maar werd bovendien uitvoerig binnen het politielandschap en in de pers besproken. Ook op het informeel overleg op 31 augustus 2023 (quasi anderhalf jaar geleden dus) op het COC werd de korpschef van de PZ Vlaams Brabant gewezen op de knelpunten bij het inschakelen van bewakingsagenten voor politionele verwerkingen. Daarnaast heeft het COC deze knelpunten ook besproken op het voormeld overleg met de korpschefs van ..., waarbij de korpschef van de PZ Vlaams Brabant aanwezig was.

102.2. Het '*Triple Helix Project*' werd op een voor iedereen toegankelijk studiedag van 5 maart 2024 op de agenda geplaatst⁷⁸ vóórdat het COC op 2 maart 2024 formeel op de hoogte werd gebracht van de opstart ervan.

⁷⁶ HvJ, 26 september 2024, C-768/21, r.o. 46.

⁷⁷ Opmerkingen PZ Vlaams Brabant op het ontwerprapport, p. 2-3, en 31-33.

⁷⁸ Studiedag

102.3. In tegenstelling tot de opmerking van de PZ Vlaams Brabant⁷⁹, werd door de voorzitter van het COC in de pers **geen** uitspraak (*La Libre Belgique* van 6 maart 2024) gedaan betreffende de PZ Vlaams Brabant, maar werd enkel gesproken over “*certaines zones de police*” en werd al helemaal geen ‘*a priori* beslissing’ genomen. Het interview was van algemene aard en raakte de algemene problematiek aan van de inzet van private bewakingsagenten voor politieopdrachten en moet gekaderd worden tegen de achtergrond van het voormeld PZ X-toezichtrapport in de hypothese dat zou worden vastgesteld dat andere politiezones effectief bewakingsagenten zouden inschakelen voor het uitvoeren van cameratoezicht van de politiecellen. Op die manier was de PZ Vlaams Brabant trouwens andermaal geïnformeerd (en zelfs ‘gewaarschuwd’, maar dan in zijn normale taalkundige betekenis en dus niet als corrigerende maatregel) en had zij voldoende de mogelijkheid om tegen de dag van het plaatsbezoek, zijnde 24 april 2024, en in zoverre de omstandigheden een inbreuk op de wet zouden zijn, passende maatregelen te nemen om een inbreuk op de wetgeving te voorkomen of te beëindigen. Het interview van de voorzitter paste dan ook volledig in de wettelijke opdracht van het COC van voorlichting voorzien in artikel 240, 1° en 2° WVG. Die (voorlichtingsopdracht)opdracht van algemene aard staat natuurlijk volledig los van concrete onderzoeken bij verwerkingsverantwoordelijken en de daarbij horende mogelijkheid of verplichting corrigerende op te treden.

102.4. Het COC gaat niet in op het verzoek van de PZ Vlaams Brabant om zich uit te spreken over een wetsvoorstel dat nog niet door de Kamer van Volksvertegenwoordigers werd behandeld, laat staan werd aangenomen. Het COC zal overigens te gelegener tijd ongetwijfeld om advies verzocht worden conform het voorziene wetgevingsproces (cf. art. 59 §1, 2° lid en 236 Wet Gegevensbescherming). Deze adviezen zijn nadien toegankelijk voor het publiek (en dus ook de politiezones).

Overwegende dat het COC als toezichthouder, rekening houdt, enerzijds, met de wettelijkheid van de (persoons)gegevensverwerkingen en politionele informatiehuishouding en, anderzijds, met de operationele werking van de politie en de continuïteit van de dienstverlening.

Overwegende dat het COC weliswaar begrip kan opbrengen voor lopende contractuele verplichtingen en daaruit voortvloeiende organisatorische (personeel), financiële en/of administratieve engagements, maar dat deze overwegingen van pragmatisme of efficiënte dienstverlening, juridisch evident geen afbreuk kunnen doen aan dwingende wettelijke bepalingen die bovendien en ten overvloede *in casu* van openbare orde lijken te moeten aanzien worden, en raken aan de bescherming van de fundamentele rechten.

Overwegende dat een corrigerende maatregel ertoe strekt de conformiteit met de bepalingen van titel 2 van de Wet Gegevensbescherming en de Wet op het politieambt te doen naleven of te herstellen.

Overwegende dat elke corrigerende maatregel die door het COC wordt genomen passend, noodzakelijk en proportioneel moet zijn met het oog op de naleving van titel 2 WVG, rekening houdend met de omstandigheden van elk afzonderlijk geval⁸⁰.

Overwegende dat de PZ Vlaams Brabant in het licht van deze opmerkingen opmerkt dat een termijn van 12 maanden gepast is om de vastgestelde onwettigheden te kunnen remediëren.

Overwegende dat het COC bij een vastgestelde inbreuk op de wet, en in tegenstelling tot wat door de PZ Vlaams Brabant wordt opgemerkt⁸¹, wettelijk geen corrigerende maatregel door middel van een waarschuwing (artikel 247, 2° WVG) kan of mag opleggen nu deze corrigerende maatregel wordt beperkt tot een door de verwerkingsverantwoordelijke “**voorgenomen**” verwerking van persoonsgegevens, wat *in casu* niet het geval is; het COC werd op 2 maart 2024 formeel op de hoogte gebracht van de verwerkingsactiviteit van de bewakingsagenten en dat werd op het plaatsbezoek 24 april 2024 ook vastgesteld.

Overwegende dat de PZ Vlaams Brabant in zijn opmerkingen van 3 oktober 2024 niet duidelijk stelt, noch indirect valt af te leiden, dat zij de vastgestelde inbreuk heeft beëindigd of zinnens is deze te beëindigen en de verwerking van de persoonsgegevens in overeenstemming met titel 2 en de WPA wordt verzekerd of zal worden gebracht⁸².

⁷⁹ Opmerkingen PZ Vlaams Brabant op het ontwerprapport, p. 5.

⁸⁰ Overweging 82 *LED*.

⁸¹ Opmerkingen PZ Vlaams Brabant op het ontwerprapport, p. 31.

⁸² HvJ 26 september 2024, C-768/21, r.o. 46.

Overwegende dat de PZ Vlaams Brabant opmerkt (Opmerkingen PZ Vlaams Brabant, p. 33, stuk 34) dat momenteel technologische mogelijkheden inzake het *blurren* van gezichten en andere identificeerbare informatie door het gebruik van de camerabeelden in het cellencomplex worden onderzocht waaruit kan worden afgeleid dat de onwettige verwerking nog wordt voortgezet.

Overwegende anderzijds dat de PZ Vlaams Brabant opmerkt dat alle nodige inspanningen worden verricht om geschikte profielen en kandidaten te vinden, maar het wervings- en selectieproces tijd vergt (Opmerkingen PZ Vlaams Brabant, p. 33, stuk 34);

Overwegende dat de voorgestelde termijn van 12 maanden evenwel niet ernstig en overdreven lang is om een vastgestelde en lopende onwettigheid te beëindigen en afbreuk zou doen, *dixit* het Europees Hof van Justitie, aan de wettelijke verplichting voor de toezichthouder "om door een strenge handhaving een consistent en hoog niveau van bescherming van persoonsgegevens te waarborgen"⁸³ en waarbij die toezichthouder weliswaar een zekere beoordelingsmarge heeft met betrekking tot de manier waarop aan de vastgestelde ontoereikendheid moet worden verholpen, maar daarbij evenwel slechts **uitzonderlijk** kan afgezien worden van een corrigerende maatregel, bijvoorbeeld wanneer de inbreuk inmiddels is beëindigd⁸⁴, *quod non in casu*; dat derhalve een termijn van 3 maanden, rekening houdende met de vaststelling dat de PZ Vlaams Brabant reeds minstens sedert maart 2024 (en eigenlijk als sedert eind augustus 2023, cf. randnummer 102.1) op de hoogte is van de problematiek, als zeer proportioneel en soepel moet worden aanzien. Dat het vastleggen van een termijn waarbinnen de vastgestelde onwettigheden gedoogd kunnen worden derhalve noodzakelijkerwijze beperkt moet zijn en behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de toezichthouder⁸⁵.

Overwegende dat artikel 247, 4° WVG aan het COC de bevoegdheid verleent om de politiediensten of diens verwerker te gelasten een verwerking in overeenstemming te brengen met de bepalingen van de reglementering inzake de verwerking van persoonsgegevens, **in voorkomend geval, op een nader bepaalde manier en binnen een nader bepaalde termijn**. Dat uit deze bevoegdheidsbepaling kan worden afgeleid dat deze erin voorziet dat door het COC maatregelen worden genomen om een onwettige verwerking in overeenstemming te (laten) brengen met de bepalingen van de reglementering inzake de verwerking van persoonsgegevens. Dat daarbij aan het COC een discretionaire bevoegdheid wordt toegekend om aan de verwerkingsverantwoordelijke, al dan niet, onder meer een bepaalde termijn toe te staan, die noodzakelijk en evenredig is in functie van de specifieke omstandigheden van het geval, om zich in regel te stellen.

Overwegende dat de vastgestelde inbreuk op de wet een onmiddellijk verwerkingsverbod toelaat;

Overwegende echter dat, gelet op de bijzondere omstandigheden van het geval zoals die blijken uit dit onderzoek en de argumenten aangereikt door de PZ Vlaams Brabant, aan de PZ Vlaams Brabant een termijn kan worden toegestaan die aanvaardbaar is om aan de vastgestelde onwettigheden te kunnen remediëren.

Overwegende dat deze termijn een aanvang neemt op heden om te eindigen op 28 februari 2025.

Overwegende dat het COC, bij niet naleving van de corrigerende maatregel op uiterlijk 28 februari 2025, alle hem ter beschikking staande middelen kan inzetten om deze af te dwingen.

OM DEZE REDENEN,

⁸³ HvJ 26 september 2024, C-768/21, r.o. 38 en 40.

⁸⁴ HvJ 26 september 2024, C-768/21, r.o. 43.

⁸⁵ HvJ 26 september 2024, C-768/21, r.o. 37.

Het Controleorgaan,

Gelet op artikelen 71 en 247, 4° van de Wet gegevensbescherming,

Gelast de volgende corrigerende maatregel ten aanzien van de politiezone Vlaams Brabant**Corrigerende maatregel**

beveelt de politiezone Vlaams Brabant het in *real time* bekijken van camerabeelden van de politiecellen door een één of meerdere **bewakingsagent(en)** dat plaatsvindt bij en in de PZ Vlaams Brabant en onder de verantwoordelijkheid van PZ Vlaams Brabant wordt uitgevoerd **tegen uiterlijk 28 februari 2025 te beëindigen**.

Het controleorgaan wijst op de mogelijkheid voor de politiedienst om binnen de 30 dagen na de definitieve beslissing van het Controleorgaan beroep aan te tekenen bij het hof van beroep van de woonplaats of zetel van de eiser (artikel 248 § 1, 1^e lid, en § 2 WVG).

Het Controleorgaan wijst tevens op de uitvoerbaarheid bij voorraad, ongeacht de instelling van een rechtsmiddel, van de opgelegde corrigerende maatregel (artikel 248 §1, 2^e lid WVG).

Aldus beslist door het Controleorgaan op de Politionele Informatie op 28 november 2024.

Voor het Controleorgaan,

Frank SCHUERMANS
Voorzitter *a.i.*

- Rapport met corrigerende maatregel ter attentie van de korpschef van de politiezone Vlaams Brabant.
- Afschrift aan:
 - De Voorzitter van het politiecollege van de PZ Vlaams Brabant
 - De procureur des Konings van en te ...
 - De minister van Binnenlandse Zaken, Institutionele Hervormingen en Democratische Vernieuwing
 - De Minister van Justitie

INVENTARIS VAN DE STUKKEN

De politiezone VLAAMS-BRABANT

...

Het Controleorgaan op de politionele informatie

...

CONTROLEORGaan OP DE POLITIONELE INFORMATIE
ORGANE DE CONTROLE DE L'INFORMATION POLICIERE

